

Edini slovenski dnevnik
:: v Zedinjenih državah ::
Velja za vse leto ... \$3.00
Ima nad 8000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
:: in the United States ::
Issued every day except
Sundays and Holidays :

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 300. — ŠTEV. 300.

NEW YORK, SATURDAY, DECEMBER 21, 1912. — SOBOTA, 21. GRUDNA, 1912.

VOLUME XX. — LETNIK XX

Zastopniki vlasti so se zedinili. Avtonomija Albanije zagotovljena.

PRVI VSPEH DOGOVOROV. — AVSTRIJA OBOROŽUJE NA PREJ. — VOJNA STANE ŽE \$175,000,000. — V BELGRADU VLADA SPLOŠNO NEZAUPANJE PROTI TURKOM. — ZA RUMUNSKO JUDE.

VOJNA ALI MIR?

TURSKA JE STAVILA GRKOM IZVANREDNE MIROVNE POGOJE. — AVSTRIJA PRENAVLAJA TRANSPORTNE LADJE. — DUNASKI LISTI ZAHTEVAJO PREMEMBE V KOTORSKEM OKRAJU.

London, Anglija, 20. dec. — tje stroškov svoje mobilizacije šest evropskih velevalst, Anglija, Francija, Nemčija, Rusija, Avstrija in Italija je pripoznalo avtonomijo Albanije in zagotovilo Srbiji dohod, k. k. Jadransko morju. To je prvi določen vspeh tretjega pogovora zastopnikov.

London, Anglija, 20. dec. — Mirovni zastopniki Turčije in balkanskih zaveznikov so bili danes častni gostje pri londonskem lord-mayorju v Mansion House. Sprejel jih je lepo in jim želel, da bi imelo pogajanje dobre uspehe.

Belgrad, Srbija, 20. dec. — Tukajšnji časopisi trdijo, da Turki samo zaradi tega zavlečejo londonsko konferenco, ker bi si radi pridobili dovolj časa za prenovitev svoje armade in bi potem nadaljevali vojsko s podvojeno močjo. Časniki zahtevajo, da naj zavezniki takoj sklenejo mir, ali naj se začnejo znova bojevati.

Djavid-paša, poveljnik sedmega turškega armadnega zbora, ki se je umaknil nazaj v Gorico, je poslal posebnega s. a. v srbski glavni vojni stan, ki je naznanil, da je med Turki izbruhnila kuga in vroćinska bolezen. Prosil je, da naj jim pošljejo 200 zabojev seruma. Srbski šef generalnega štaba je takoj ugodil prošnji.

Carigrad, Turčija, 20. dec. — Tukajšnji oficielni krogi trdijo, da turška vlada ni še tako hitro pripravljena s Grki skleniti miru, ker se Turkom v vseh slučajih obrača baje na boljše. Grške čete v Epiru so v slabem stanju, otok Tenedos so morali Grki zapustiti.

Morska bitka pred Dardaneli ni bila tako huda, kot so mislili. Turška bojna ladja "Kheyr-ed-din Barbarossa" ni popolnoma poškodovana, ker sta jo zadelo samo dve granate. Med obstreljevanjem sta se grški in turški admirali šalila med seboj. Pošiljala sta si brezizbrisane brzojavke sledeče vsebine: "Mi smo zasedli Tenedos in smo vam na razpolago". Na to je odgovoril turški admiral: "Preslabo streljate, merite boljše." Poveljnika zgoraj imenovane oklopnice je sprejel danes sultan in mu podelil zastavo, katere je vihrala pri obstreljevanju Sevastopola leta 1854. Na turški vojni ladji "Mamudjeh".

Carigrad, Turčija, 20. dec. — Turška delegacija je dobila nalog, prositi pri jutranjem zasedanju dovoljenje, če sme preskrbeti Turčija Drinopolje s proviantom.

London, Anglija, 20. dec. — Angleški časopis "Economist" opozarja kapitaliste, da bodo potrebovale v prihodnjem letu Rumunija, Avstrija in Italija za pokri-

Pariz, Francija, 20. dec. — Po poročilih nekega poročevalca, lista "Temps", ki se nahaja v Galiciji je porabila Avstrija za svojo mobilizacijo \$800,000. Vsa industrija je ovirana. V Galiciji ni ne denarja ne živila. Vse dobrostoječe prebivalstvo je zapustilo leželo. Nevedni kmetje padajo v roke spekulativ in jim izročajo dat in srebrni denar.

Cetinje, Crnogora, 20. dec. — Avstro-ogrski se vedno mobilizira. V Dalmacijo prihajajo dan zadnem vojaške čete. Transportne ladje prenavljajo, da so sposobne za vojaške namene. Utrjuje se na vseh koneh in krajih.

Dunaj, Avstrija, 20. dec. — Ker se je položaj na Balkanu malo zboljšal, se je med tukajšnjim časopisjem porodilo vprašanje, kako bi se uredile meje v kotorskem okraju med Avstrijo in Crnogoro. Najbolj jim je pri sredu gora Lovćen, ki je v črnogorskih rokah in stoji ravno nam kotorsko luko.

London, Anglija, 20. dec. — Kakor poroča neka brzojavka "Daily Telegraph" iz Dunaja, se je začela baje v Cetinju gonja proti dinastiji, zaradi slabih uzbekov pri obleganju Skadra. Padlo je že 600 mož, med tem veliko uglednih častnikov in v celi državi primanjkuje živeža.

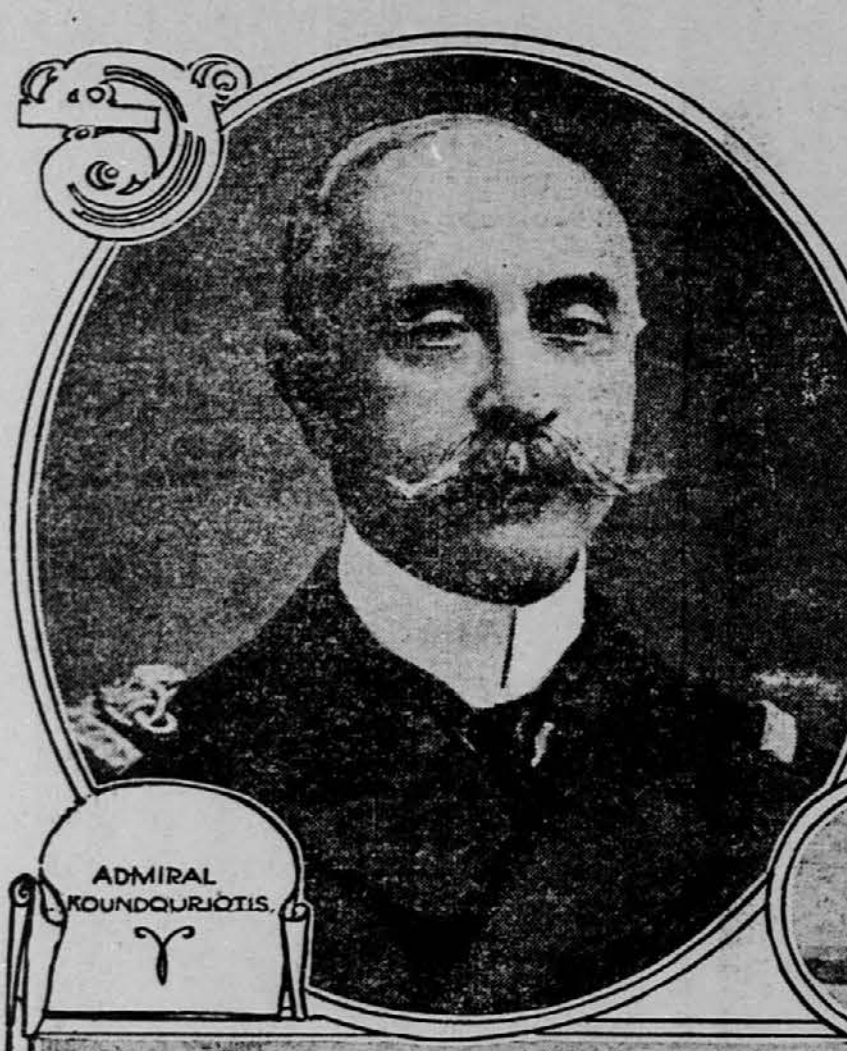
"Sam kralj je prevzel poveljstvo", nadaljuje poročevalec, "toda brez vzpeha. Sedaj po zimi je stanje obleganja veliko boljše, kakor oblegovalcev".

Berlin, Nemčija, 20. dec. — 44. točka berlinske pogodbe določa, da se morajo rumunski Judi ravnati upoštevati, kakor drugi državljani. Toda ta točka je po mnenju rumunskega dopisnika "Berliner Tagblatt" ostala le na papirju. Poročevalec pravi, da Jude v Rumuniji preganjajo, jih izključujejo iz javnih uradov, razentega je pa še postava, ki jim ne dovoljuje naseljevanja v vaseh. Opozarja evropske velevalst, da naj uredijo balkanski položaj, pri tem pa ne smejo nikakor pozabiti zatiranih rumunskih državljanov, ki so judovske vere.

Štokljia na železnici.

Na poti v Lyng-In bolnico je večerj na postaji nadcestne železnice. 18. ceta, porodila tridesetletna žena Davida Feinberga, mater in otroka so poslali v Bellvue bolnico.

Krasni in brzi parnik
MARTHA WASHINGTON
(Avstro-American proge)
odpluje v soboto dne 28. decembra
vežnja do Trsta samo 13 dni.
do Trsta ali Reke . . . \$36.00
Cena voznih listkov: do Ljubljane . . . \$36.60
do Zagreba . . . \$37.20
Za posebne kabine (oddelek med II. in III. razredom) stane vožnja samo \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Ta oddelek posebno družinam priporočamo.
Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

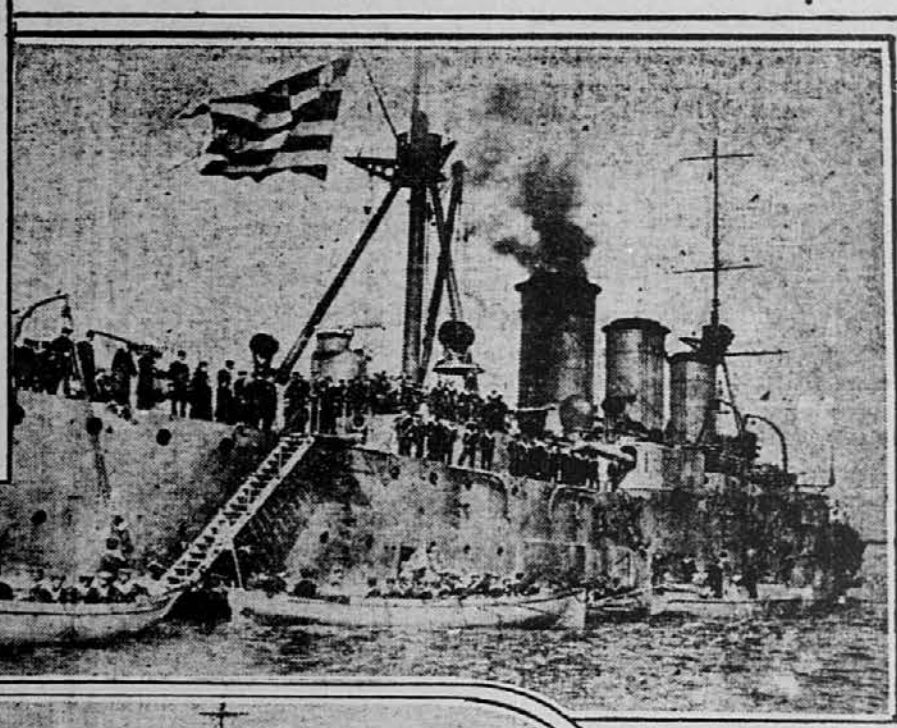

ADMIRAL KOUNDURIOTIS.

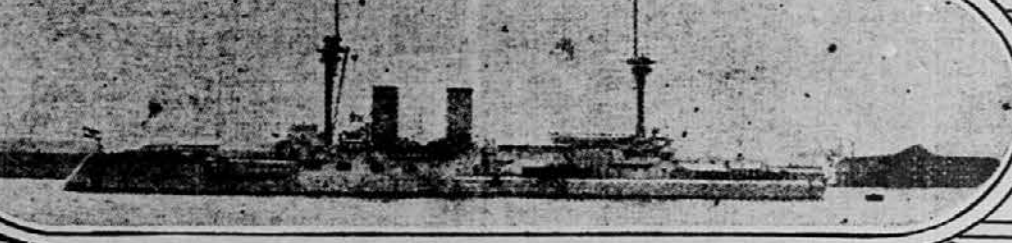
SLIKE IZ GRŠKE VOJNE MORNARICE.

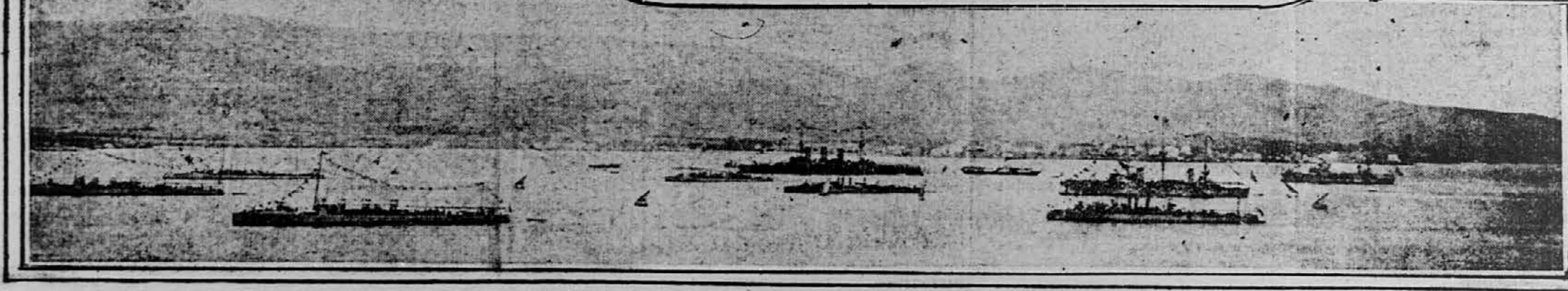
CAPTAIN DOUSMANI, COMMANDER OF THE GEORGIOS AVEROFF.

THE GREEK CRUISER GEORGIOS AVEROFF.

THE KHEYR-ED-DIN BARBAROSSA.

THE GREEK NAVY IN FALERON BAY.

Burnett predloga.

Dr. Hexauer prosi predsednika Tafta, da naj bode zoper predlog, ki zahteva od naseljencev gotovo izobrazbo.

Philadelphia, 20. dec. — Dr. C. J. Hexauer, predsednik nemško-amerikanske narodne zveze je brzojavil danes predsedniku Taftu sledeče:

"V imenu dveh milijonov članov našega društva in v korist vseh naseljencev v Ameriki, prosim s poštovanjem vašo ekselencijo, da ne pritrđite Burnett predlogi, in nobeni drugi taki, ki zahteva od naseljencev popolno znanje enega jezika v govoru in pisavi. "Mi potrebujemo močnih delavcev zdravih ljudi iz Evrope, da obdelujejo zemljo, da izvršijo težka dela, za katere rojeni Amerikanci nikakor niso sposobni. Če se naseljevanje omeji, se omeji s tem tudi doželna prosperiteta in česar ljudje sedaj nočejo sprevideti, bodo z razočaranjem sprevideli čez nekaj let. Tovarniški delavci potrebujejo hrane, da ne opeša in kdo mu jo bode dal potem, ko je še sedaj nima v izobilju. "Če se že hoče na vsak način rešiti naseljniško vprašanje, naj se reši kako drugače, nikakor pa ne s zahtevu kake posebne izobrazbe".

Podpis.

Radovedni smo če bode imel to poziv kaj vpliva, dobro bi bil za nas vse, če bi ga imel!

Ženski župan v Oregonu.

Warrenton, Oregon, 20. dec. — Za mayorja v Warrentonu je bila izvoljena gospodična Clara Munson s 16 glasovi večine. Ona je prva županka v Oregonu.

5224 učencev.

Cambridge, Mass., 20. dec. — Število slušateljev na Harvard univerzi znaša s slušatelji poleg tega 5224 dijakov. Učenci so iz vseh držav naše dežele in 134 reprezentantov iz 29 tujih dežel. 2018 jih je v Massachusetts, na drugem mestu stoji New York s 439 poslušalci.

Taft — Maderu.

Drzen Maderov govor in poročila preiskovalnega odbora so vzrok Taftovega ultimata.

Washington, D. C. 20. dec. — Danes so telefonirali ameriškemu trgovskemu pravilniku Montgomery-n Schuyleru Taftov ultimatum v Mehiko. V državnem departamentu so sicer danes zvečer trdili, da nota, še ni popolnoma izdelana, toda iz zanesljivih virov je znano, da je že odposlana.

Poslali jo niso na mehiškansko vlado, ampak direktno predsedniku Franciscu I. Maderu in je precej ostra.

Natančno mu niso določili, kdaj da mora pravzaprav odgovoriti, toda pričakujejo, do Taftove vrnitve od Panama prekopa. Če odgovori prej, bodo Taftu brzojavno naznanili.

Glavni vzrok ultimata, je brez dvojbe predzren Maderov govor v katerem je rekel, da je revolucija škodovala dosedaj samo tujcemcem, Mehika pa nima od nje nobene škode. Preiskovalna komisija je celo jesen zasliševala ob meji različne ljudi in je dobila tako precej jasno sliko o temnih mehiških razmerah. V zvezi z revolucijo so baje tudi inozemski kapitalisti. Iz mehiške republike je moralo bežati na stotine Amerikancev, ker so bili izpostavljeni "rozovitostim" in jih vlada ni dajala nobenega varstva. Nekaj so jih ustaši ujeli in izsilili od njih odkupnino, veliko drugih so umorili.

Ženske in politika.

Lausing, Mich., 20. dec. — Pri štetju glasov, ki so bili oddani pri novembrskih volitvah za žensko volilno pravico so večerj dognali, da so ženske zmagane z večino 760 glasov.

Wilsonov kabinet.

Prvega marca naznani Woodrow Wilson porazdelitev samozernih portfejev v svojem kabinetu.

Ker se veliko govori in piše o porazdelitvi posameznih portfejev v kabinetu novega predsednika Woodrow Wilsona in ker se omenjajo osebe, ki bodo prišle v postev pri imenovanju, je izjavil novi predsednik, da so vsa ugibanja brez stvarne podlage, ker se je bil odločil, da ne objavi imen novega kabineta pred prvim marcem. Nadalje je rekel, da je treba pred vsem proučiti množestvilna priporočila pisma, ki so mu tekom časa došla in da se bo za imenovanja odločil šele potem, ko se bo natanko prepričal o možnostih posameznih kandidatov.

Wilson je nadalje ovrgel govorico, češ da mu delajo težko imenovanja na posamezna mesta. Rekel je, da se dosedaj še nihče ni branil prevzeti ponujane mu jasne mesta. V prvi vrsti se bo novoizvoljeni predsednik dogovarjal z voditelji različnih strank. Danes se sestane z William J. Bruyan-om, ki je večerj v to svrhu odpotoval v Treton. Drugi voditelj, ki stopi z novoizvoljenim predsednikom v dogovor, bo speaker Champ Clark, ki pride v sredo v Treton.

Wilsona sta večerj obiskala tudi predsednik Gompers in tajnik Frank Morrison American Federation of Labor. Obljubil jima je, da bo vplival na senat, da ta čim prej reši predlog glede oživotvorenja novega delavskega departementa. Nadalje so govorili o novih postavnih predlogih za varstvo delavstva. Wilson je obljubil, da bo v polni meri upošteval predloge t-h delavskih voditeljev.

Vendar pa nimajo vsa pisma, ki so naslovljena na novoizvoljenega predsednika, političnega značaja. Večerj mu je pisala neka sirotica iz Maryland, da bi rada postala njegova čerka in izraža upanje, da bo uslišal njeno prošnjo, ker so njegove hčerke že odrasle. Kot o drugih vprašanjih, tudi o tem Wilson previdno molči.

Davek sramote.

Komisar Valdo kljubuje mestnemu preiskovalnemu odseku. — Preiskava proti obdolženim uradnikom.

Mestni preiskovalni odsek, ki ima nalog, da preišče upravne sramotne razmere pri newyorskopoliciji, je naletel na hud odpor pri policijskem komisarju Waldo-ju. Člani tega odseka nikakor ne morejo priti do kompromitiranih listin, ki so shranjene v različnih sobah policijskega glavnega stanja. Povsod jim stavijo uradniški zapreke na pot. "Ako pojde stvar tako naprej", je izjavil predsednik odseka, H. H. Curran, "bomo morali priti z velikim vozom ter odpeljati vse gradivo v City Hall."

Največ se imenuje ime policijskega John J. Skelly, o kojem se je nabralo največ obtežilnega materiala. Glavna priča proti njemu je neka Mrs. Goode, ki je izpovedala dokaj značilne stvari. Ako je hotela otvoriti kako zloglasno hišo ter naznanila zadevo policiji, ji je Skelly rekel, da stane cela stvar \$150. Da, celo nasvetoval ji je, v katerem mestnem delu naj otvori hišo. Nekaj dni pozneje sta se zopet našla ter določila sramotni davek na \$50. Na dan volitve je bila Mr. Goode aretovana, ker je bila došla policiji pri tožba zoper njeno hišo. Pozneje se je sešla zopet s Skelly-jem, ki ji je naznanil, da jo bo varščina stala nekako \$100. Ko je bila izplačala imenovano sveto, so ji rekli, da bo odslej njena hiša pod "zaščito" policije.

Značilno je tudi, da pozna takokarva vse junake, ki čakajo v Sing-Singu na električni stolec. "Gyp the Blood" in tovariši so leta 1911 izropali njeno hišo. Pozneje je plačala banditom \$125, da so varovali njeno hišo. Sploh so pa morale vse hiše, ki niso pripadale sramotnemu trustu, plačevati banditom davek.

Komisar Waldo se je končno vendar odjunačil ter izjavil da uvede preiskavo proti vsem uradnikom, ki bodo zapleteni v zadevo, ki jo preiskuje sedaj mestni odsek.

Baron z dvema ženama.

Rochester, N. Y. 20. dec. — Policija je prišla nekega moža, kateri je napravil v enem izmed tukajšnjih hotelov \$50 dolga. Kakor se je pozneje dognalo, je to baron Heinrich Friedrich Leopold iz Goehde Foulenberg in ima dve ženi. Najorej se je poročil z Jaanette Craven iz Toronto, pozneje je pa faleificiral krstni list in je vzel Bessie Wieland, hčer nekega broklinskega trgovca za ženo.

Kapitan Van Schaik pomiloščen.

Washington, D. C. 20. dec. — Predsednik je pomiloštil večerj kapitana Wm. H. Van Schaika, kateri je poveljeval parniku "General Slocum", ki je zgorel leta 1904. v East River, New York. Pri požaru je zorelo 1030 oseb, največ žensk in otrok. Pomiloštilev stopi o Božiču v veljavno. Van Schaik je star 73 let. Njegova žena ima farmo v Mohawk-dolini.

Naše zvezno glavno mesto.

Posebno letošnje leto ko so bile volitve je igral Washington v našem političnem življenju veliko vlogo. Vse je premišljevalo, kdo bode predsednik, kdo bode nadaljna štiri leta vladal v naši novi domovini. Pa tudi neglede na to je Washington v vseh obzirih zanimiv. Tam so zastopniki kongresa, senatorji, tam je Bela hiša, predsednikovo bivališče, takoda Washington moramo še dandanes imenovati uradniško mesto, od katerega smo vsi takorekoč odvisni. Rojaki se le veliko premalo zanimajo za svojo okolico, za stvari, s katerimi so neposredno v zvezi. Od vsakega Amerikana se zahteva, da je natančno poučen če o drugih mestih ne, že vsaj o zveznem glavnem mestu. Zato smo priobčili v Slovensko Amerikanskem Koledariu obširen opis Washingtona in njegovih posebnosti. Spis pojasnjuje več krasnih slik. Koledar se naroča pri Slovene Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y. in stane s poštnino vred samo 30c.

Kuštrinov Tomaž.

Humoreska.

Kuštrinov Tomaž je bil čudne vrste človek. Če se je lotil je govoril cel dan kar naprej, govoril in govoril in lagal, ljudje božji, lagali! Človek se mu je čudil, odkod je čepal tiste njegove pripovedke, ki so mu tako gladko letele iz ust. Pri tem se je pa držal resno in užaljen bil če bi mu kdo kaj spregovoril o laži. Pred nekaj leti so ga pokopali in še dan pred smrtjo je pripovedoval vaški deči, da je bil kapitan na morju; ko se mu je pa nekdo nasmehnil se je bil celo pridružil, da se ni nikdar lagal v svojem življenju. Drugi dan se je bil bil spovedal za svojo klevtno, popoldan pa za zaspal pod hrustko in umrl. Naši ljudje, naši originali umirajo, vedno manj jih je. Po njihovi smrti se žive nekaj časa v pripovedovanju naroda, tudi to kmalo utihne. Tudi meni so pripovedovali o njem in opisati hočem dogodek iz njegove mladosti, ko se eno popoldne ni upal lagati svoji nevesti.

Ko je bil star Tomaž dvajset let je bil odšel daleč po svetu. Postaven fant je bil toda žejilo ga je ker je moral večkrat slišati od strani, da ni pri pravi pameti — zaradi tega je odpoval in pustil v vasi lepega dekleta v žalosti in joku. Sosedova Nežka ga je rada imela toda se bolj bi ga moglo, če bi ne govoril vedno sam o sebi, o svoji moči in bogastvu. Kratkotoma Tomaža ni bilo več in Nežka ga je čakala sedem dolgih let.

Zgodilo se je, da se je bil vrnil spomlad in najprvo potrkal na vrata, kjer je stanovala Nežka s svojo materjo. Ni vedela kaj bi počela. Ali bi ga gledala ali poslušala ali oboje. Še bolj krepak je bil kot poprej in oči so se mu nekaj mešale, mogoče da ga je bil spil na potu kozarec preveč.

Vsedli so se k mizi in Tomaž je začel s pripovedovanjem, tako kot sem bil že omenil. Izpod pazduhe jih je jemal, govoril in govoril.

"Kapitan in krmar se je zopet vrnil; povsod je bil, veliko je videl. Toda Nežka, poljub si mi še dožnja. Ko sem šel si mi jih dala le enajst, rekoč: 'Ko bodeš zahrepenel po meni, pa pridji po dvanajstega!' in sedaj sem tu, izpolni svojo obljubo!"

"Počakaj vendar malo — po več najprvo vse!"

"Ali sem kaj začnel?" je vprašal.

"Precej!"

"To je vroče solnce. Najprvo odtnjak v Trst, — takoj na ladjo in nato v Afriko in London. Pisal sem ti iz Londona kaj ne?"

"Pisal si mi samo iz Trsta eno pismo!"

"To je čisto vseeno; da, kaj se razumete vi na zemljepis! Naš kapitan je bil zlodij. Ko smo čez kakih štirinajst dni prijadrali okoli Španije je rekel kapitan: 'Tomaž Kuštrin, ti si mož na mestu; kmalo bomo prišli na Turško — pazi dobro, Turki so od vraga — sami morski roparji. Tomaž splezaj na jambor in pogledaj!'"

"Plezal sem in plezal, mogoče trikrat tako visoko kot je naš zvonik. Vsedel sem se v nekaj koš in gledal. Nicesar — samo morje, morje, morje. Misil sem na dvanajsti poljub, Nežka! Med tem se je zmešalo, morje se je razburkalo, moj koš je letel semtertja in naenkrat, križ božji! — Turek!"

Nežka ga je začudeno gledala. "Moj Bog, da more kaj takega pripovedovati. Pijan je pijan! Čakaj jaz te bodem že plačala; toliko časa sem te čakala in sedaj se greš upijati predno prideš k meni! Le čakaj nesnaga!" si je mislila.

Mati je bila ta čas odšla in ju pustila sama.

Tomaž je nadaljeval. "Kapitan! sem zaklical. — Nobešen me ni slišal. Še bolj sem zatulil — nič in nič!"

"Naenkrat je bil poln krov Turkov. Naš kapitan, sam zlodij se je obupno boril. Toda Nežka, ti ne poznaš Turkov. Same rdeče kape in na vsaki polumese. Mahali so z rokami in naši so padali kot snopje. Memi je bilo strašno pri sre. Sedaj se ne ustraši, Nežka!"

"Kaj je?"

"Zečeli so jesti!"

"To ni nič hudega."

"Ali več kaj so jedli?"

"Ne!"

"Ljudi! Sod s oljo so bili prinesli na krov, mrtvece so nasolili in sproti snedli. Jaz sem sedel na jamboru in gledal. Kaj naj storim? Imel sem v žepu kos kruha in ojtser nož. Začel sem tudi jaz jesti in misliti na dvanajsti poljub. Turki so odhajali na svojo ladjo, le nekaj svojih ljudi so pustili pri nas. Morje se je umirilo. Jaz sem že hotel skočiti naravnost v vodo, kar naenkrat je začela ena turška opica plezati proti meni. Stisnil sem se kot maček in si pripravil bodalo. Sedaj poslušaj Nežka! Na robu koša se je prikazalo dvoje rok — fuj — kako so bile umazane — zdaj pa zdaj se mora prikazati še glava. Jaz nisem čakal na to. Poglednil sem z nožem preko prstov — nekaj je zavpilo, počilo — in neverniki je ležal s preklano glavo na krovu!"

"Dobro si naredil, sem si mislil; odrezan mezinec je padel v koš. S kosčkom papirja sem ga pobral in ga spravil v žep!"

"Turki so stali okoli ubitega. Prepirali so se in kričali; toda kmalo sem sprevidel, da hočejo še enega poslati k meni. Temu sem bil odrežal palec in sedaj ni so imeli več korajžje z nadaljnimi obiski!"

"Ko je nastala noč sem splezal navzdol in vse poklal — saj to je bilo najboljšje, kaj ne Nežka?"

Samozavesno je pogledal okoli sebe.

"Seveda", je rekla in mislila: "Saj ne ve kaj govori šleva pijana; počakajmo, da se strezne!"

"Bil sem gospodar ladje, imel sem tisoče in tisoče. Začel sem piti in jesti. Nazadnje sem se hotel vrniti po dvanajsti poljub. Toda nesreča nikoli ne počiva. Nastal je zopet vihar, razbil mojo ladjo in mene je zaneslo na samotni otok med zamorce!"

"Vsi zamorci so bili črni, samo njihova kraljica je bila bela. Bila je silno lepa in meni se je zasmejala, ko sem stopil ves moker pred njo. Peljala me je v vas in mi dala vsega najboljšega. Potem je začela ribati svoj lep nos ob mojega — tako se namreč pri zamorcih poljubujejo. Tolik časa me je silila, da sem se poročil z njo. Nikar se ne jezi Nežka, saj sem držal figo v žepu, ko sem rekel: Da živelava sva kaknega pol leta toda, čeravno sem se kopal v zlatu sem vedno mislil le na dvanajsti poljub. Nisem mogel več vzdržati zatorej sem pustil vse bogastvo in ušel na majhen splav. Samo to malo broščo sem vzel s seboj — kaj ni lepa — pa saj jo je nosila zamorska kraljica!"

"Ali jo hočeš Nežka?"

To ji je bilo že preveč. Stopila je k škafu, namočila enunjo v vodo in — žlof — Tomaža po glavi.

"Ti bom jaz dala zamorska kraljica, šolobarda pijana; sram te bodi, da se vrneš pijan domov; toda kaj to če bi ne bilo teh nemunih čenč! Poheri se in pridji, ko boš trezen!"

Tomaž je moral vstati in godrnjaje je šel ležat za hišo v travo. "Ne razmejo ljudje; saj jim ni za zameriti, kje pa morejo kaj vedeti o Turki in morju. Jaz kapitan..."

Nekaj minut pozneje je že smrčal kapitan.

Nežka je prišla obešat perilo. Jezilo jo je, toda vseeno bi rada govorila s fantom.

Narahlo ga je stresla za ramo. Tomaž je odprl oči in debelo pogledal. Mogoče, da se je že kesal svojega pripovedovanja.

"Ali si danes prišel, Tomaž?"

ga je nežno vprašala.

"Mislim, da! Nežka prosim te, na", in našolbi je ustnice za dvanajsti poljub.

"Pozneje, pozneje", se je nasmehnila.

"Zakaj nočeš vzeti broške kar peče mi v žepu?"

Nobene odgovora.

"Nežka!"

"Kje si jo dobil?"

"V Trstu!"

Stopil je k njej in ji jo je pripel pod vrat.

"Še nekaj toda po pravici, drugače ne bodem nikdar tvoja žena!"

"Pa vendar ne, Nežka?"

"Kje si bil cel čas?"

"V Trstu, Nežka!"

"Toraj ne na morju?"

"Še nikdar!"

"Ne na Turškem, ne na Španškem in ne pri zamorcih?"

"Prav res ne!"

"Zakaj si lagal?"

"Prikupiti sem se ti hotel!"

"A tako!"

In ko so sedeli dober mesec pozneje svatje pri težko obloženi

mizi je potrkal ženin Tomaž s peto ob tla, vzela vržnjo iz ust in možko spregovoril: "To je bilo tedaj, ko sem bil krmar na ladji in tam blizu španske dežele je prišel prvi Turek na krov..."

"Križ božji, že zopet Tomaž!" je zajokala nevesta.

To ga ni motilo dosti! govoril je in govoril.

Sčasoma so se bili privadili ljudje, njega in njegove povesti, in ko je stopal v nedeljo od mase se mu je zdelo da se mu čudi ves svet. Le Nežki si ni upal več pripovedovati svojih doživljajev.

"Sema neumna že zopet!" mu je rekla, Tomaž si je pa mislil svoje.

Izpred sodišča.

Izpred ljubljanskega porotnega sodišča.

70letni starček — morilec svoje žene.

Bila je nedelja — tako prične mlad 10letni fantek pripovedovati tragedijo, ki se je izvršila 1. septembra v Mrzljajah. — Sel sem pravi k sosedu "Štefinovcu" — pišejo se tam za Rozmano — po mleko. Na stezi nad hišo Osredkarja sem zagledal tega-le očeta, ki je letel za materjo. V rokah je imel veliko sekuro. Mati so bežali, toda oče so bili urnejši. Ko sta bila že skoro skupaj, in ko je čutila mati že za sabo moža — so se mati obrnili, stegnili roke proti očetu in mu rekli "ne boš me ne". Oče pa so mater odrinili in udarili so jo nato z usesom sekire z vso silo po glavi. Mati so padli in niso nič zakričali. Oče pa so jo udarili še trikrat po glavi. Videl sem še, da so prišli sosedje, ki so odnesli mater v hišo, nato pa sem tekkel naprej po mleko. — Ta umor je predmet današnje porotne obravnave. Da nadaljujem posledico tega prizora, kaj ga je videl 10letni fantek in nam tako pristočno opisal, navedem še izpoved nadaljnje priče. Prišel sem, pravi, k ženi, bilo nas je več sedov, pa se ne spominjam imen. Žena je bila še živa, toda govorila ni, marveč je samo grčala. Pobrali smo jo in nesli v hišo. Položili smo jo na posteljo, kjer je kmalo umrla. Mož njen je sedel pri peči, bil je videti jezen in divji, v rokah pa je držal velik nož. Vprašal ga je nekdo izmed nas: "Mož, kaj ste storili, pobili ste ženo". On pa je odgovoril: "Prav je, da sem jo, bila je pijanka, živeti nisem mogel več z njo in še tri leta prepozno sem jo ubil". Moža smo nato zvezali, poklicali smo orožnike, ki so ga odpeljali v zapor. — Mož — starček, ki napravi na gledalec v očigled na njegovo obtožnico, zelo mučen vtisk, prizna, da je ženo res udaril. Pravi, da je imel sicer ženo rad, toda postala je pijanka. Od tega časa je bil v hiši prepri. Tisti dan pa ga je ujezila tudi še njegova 20letna hči, ki se je vrnila iz Hamburga, od koder so jo poslali domov, ker jo niso pustili, da bi se vkrcala v Ameriko, češ, da je noseča. Mož tudi taji, da bi rekel, da jo je še tri leta prepozno. Ker napravi obtožene vtisk, da je res skoro popolnoma zmešan in da mu je opešal spomin, je sodišče na predlog zagovornika, kateremu se je pridružil tudi državni pravnik obravnavo preložilo, da se preišče duševno stanje obtoženega starca.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Cekini iz "Unijona" in Antončič.

Svoječasno smo poročali, da so zaslišali po celotnem mestu ljubljanskem znanega klerikalnega agitatorja, ki je bil svoječasno najbolj delaven klerikalni steber in je prekašal še za veliko znanega agitatorja S. L. S. Zabarja, čigar doživljaje poročamo v podlistkih. Dolfeta Antončiča, ko je ukradel v vinski kleti v "Unijonu" natakarič Antoni Greblacherjevi bankovce za 20 K in dva cekina tudi po 20 K. Dolfeta Antončič je bil svoječasno uradnik na mestnem magistratu. Toda že takrat je pokazal, da ni za resno delo. To dokazuje dejstvo, da so ga odslovili, in da je bila naperjena proti njemu tudi obtožba, da je kradel kolege. — Mi mogrede bode povedano, da so ga zaradi te obtožbe oprostil, ker mu krivde niso mogli dokazati. — Fant je pač znal. — Po izpubljeni službi je Antončič taval okrog, dokler ni končno pristaval v klerikalni tabor, kamor

je že od začetka spadal in kjer se je tudi dobro počutil. Spočetka smo ga videli večkrat, ko je nesel velike zabojne pisem iz "Unijona" na pošto; znanec in prijatelj pa se je predstavljal za tajnika S. L. S. — ki je bil pa tako priden, da je opravljal celo posle sluge. — Kljub temu pa, da je Antončič zastavljal vse svoje moči, sile in znanosti za agitacijo za S. L. S. in da je bila cela ljubljanska polna njegovega klerikalnega hujskanja, so mu klerikalci vendarle premalo plačali. Antončič je več rabil, kot je zaslužil, ker je jasno, kajti tudi Zabarjeve agitacije so se pokazale zelo drage in so globoko pušale klerikalno možno. Zato je mož rad gledal, da je dobil kak postranski zaslužek. To bi se končno slo, toda ta zaslužek se je spreminjal pri Antončiču — pokazala se je pač njegova prava narava — v tatvino. In to ga je privedlo, da je vrgel oči na svitlo celine in vabljive papirke. Natakarič v vinski kleti unijonski Antoni Greblacherjevi, Antončič je bil hlinil kavalirsko prijaznost — tudi v tem je mož prav dobro izurjen — in posrečilo se mu je, da je izmaknil med sladkim obhajanjem ključ od kredence, kjer je imela natakarič denar. Vzel ji je nato iz predala 20kronski bankovec in dva cekina po 20 K. Natakarič je še tisti večer tatvino opazila — sum je letel takoj na Antončiča — poklicali so stražnike, ki so Antončiča zalotili ravno, ko je ukradena cekina skril na neko omaro. Antončiča so aretirali in nič mu ni pomagal njegov zelo naivni zagovornik, da je to naredil "za špas". Sodišče se je prepričalo o njegovi krivdi in ga obsodilo. Obenem pa je Antončič tudi ukradel svojemu sostanovalecu Avgustu Pustu iz žepa 10 K. Antončič je poplaval ponoči z dvema odaliskama. Znanjako mu je denarja — punce so drage — in šel je mož domov in ukradel Pustu iz žepa bankovce za 10 K. Pust ga je opazil in naznanil. Antončič je Pusta prosil, da naj tatvino prikrije in reče, da je denar izgubil. Toda zaman. Tudi to je zvedel sodnik in vzor klerikalce gospod Antončič je bil obsojen zaradi hudodelstva tatvine na 6 mesecev težke ječe poostrene z 1 postom in s trdim ležiščem vsakih 14 dni. In z njim je ugasnila svitla zvezda na političnem obzorju klerikalnega nebesa v Ljubljani in z njim je pokopana tudi velikanska klerikalna slava, ki so jo opevali in poveljevali — ljubljanskim gostilnam klerikalni junaki pod svojim začasnim generalom Antončičem.

Izpred porotnega sodišča v Novem mestu.

Detomorilka — oproščena.

Zadnje porotno zasedanje v tem letu se je pričelo. Na obtožni klopi sedi 31 let stara Marjeta Grinčič, hči kočarja iz Gor. Kamena, občina Mirna peč. Obtožena je detomora. Obtoženka je imela že pred 8 leti nezakonskega otroka z Janezom Gredencecem. Nezakonski oče jo je odpravil z 200 K za otroka. Starši niso otroka radi videli pri hiši posebno oče je klet svojo hčer ter je opetovano grozil, da njo in otroka ubije ali pa ju spodi od hiše. V adventu p. l. je obtoženka v hosti srečala nekega sorodnika očeta prvega nezakonskega otroka. Kar zgrabil jo je, zavlekel pod neko grmovje ter jo tam proti njeni volji spolno rabil. Po tem dejanju ji je nasilneje zagotavljal, da iz tega tako ne bo nič. Ona je to verjela in se ni brigala za nosečnost. Dva dni pred Malo mašo (6. septembra) je začutila porodno spopade. Pa ni nikomur nič povedala o njih. Na praznik Male maše jutraj sta odšla oče in mati v cerkev. Marjeta je ostala sama doma. Kar se je lotijo porodne bolečine. Vstala je iz postelje, se naslonila na njo ter stoječ porodila. Kako se je porod vršil, obtoženka ne ve, ker je bila čisto zmešana. Pač pa je občutila, da je otrok padel na tla, tudi je slišala, da je otrok pri tej priliki zaveštil. Tudi je čutila, da je z boso nogo stopila na glavo novorojenčka. Lahko je mogoče, da je to storila nalašč, ker je bila tako zmešana, se ni zavedala, da bi znal otrok radi tega umreti. Ko se je po porodu nekoliko odpočila v postelji, je vstala, pobrala na tleh ležečega otroka ter ga nesla vunkaj. Blizu hiše je stal grm, tja je otroka zanesla, ga položila med dva kamna, potem pa zakrila z nalomljenimi vejami. Pri tem poslu jo je videl njen stric, ki je šel tamo

mimo k maši na Trško goro. Čudno se mu je zdelo, da Marjeta okrog tistega grma, kjer je včasih trgala jagode, kako stopica z nogo, kakor da bi tlačila kak žival, n. ur. kačo, miš itd. Ko je v tem prišla njegova žena že od prve maše domov in sta se z možem srečala, jo je mož opozoril na Marjeto in njeno vedenje pri grmu. Žena je takoj zasluhila, da tu nekaj ni v redu. Celo popoldne jo je mučila radovednost, a po kosilu je ni nič več zadrževalo, šla je pogledat k tistemu grmu. In glejte, ko tako malo brskala, najde tam novorojenčka, ki pa je že zapustil to solzno dolino. Mrtvega otroka so zanesli k nezakonski materi, ki je bila v postelji in so ga položili poleg nje ... za prvo kazen. Ker je tisto popoldne mirnopoški orožnik imel v tem kraju službo, je stvar prišla še gorka pravici v roke. Obtoženka se je že takrat obnašala, kakor se danes obnaša sklicuje se namreč na svojo zmedenost, kar je po njeni vnanjosti prav verjetno. Njeni glavni zagovornik se suče tudi na strah pred očeto. Priče potrjujejo, da imajo pri tej hiši čudno življenje: žena nosi hlače možu še jesti ne da oba skupaj pa rada sirovo preklinjata. Zagovornik dr. Žitek je imel lepo nalogo zanačiti nasprotje novomeške in drugih porot. Drugod se take detomorilke oproščajo, zakaj bi se ravno pri nas obsojale. Izrek porotnikov je pokazal, da je zagovornik svoje nalogo dobro rešil. Potrdili so sicer glavno vprašanje na detomor s soglasno z d. a. ob enem so potrdili tudi dodatno vprašanje, da se dejanje izvršilo v duševni zmoti ali zmedenosti. Prvomestnik porotnikov je bil g. Anton Klinc, bivši notar v Ameriki. Zdalj gostilničar na Gor. Polju. Detomorilka je bila oproščena. To se ji je tako čudno zdelo, da ji je predsednik moral to večkrat še po domače povedati potem ko je proglasil razsodbo.

Za Slovensko Zavetišče.

Na drugem mestu prinašamo zapisnik prve seje prvega občnega zbora ali konvencije Slovenskega Zavetišča, ki se je vršila dne 28. novembra na Zahvalni dan v Chicagu, Ill.

Iz tega zapisnika, oziroma pravil je spoznati, da je zadobila pred nedavnim ponovno sprožena plemenita misel Slovenskega Zavetišča trdno podlago, da je zadobila jasno obliko, da uresničuje te plemenite misli ni več daleč. Seveda, predno bomo tako daleč, da bomo mogli dati našim oslabilim rojakom zavetišče, kjer bodo brezskrbno preživeli večer svojega življenja, je treba izvršiti veliko dela, treba je denarja in zopet denarja. Potrebni denar za nakup zemljišča, zgradbo poslopj in druge potrebščine se nabere s prispevki članov in nabiranjem prostovoljnih doneskov. Dosedaj se je nabralo okoli 1000 dolarjev, manjka tedaj še veliko. Tem potom apelujemo na dobro srčna srea naših rojakov, da se spominjajo pri raznih prilikah Slovenskega Zavetišča, da pristopajo kot člani in omogočijo z malenkostno pristojbino uresničenje te plemenite misli. Vsak naj daruje po možnosti, pomnite, da se sprejme vsak, tudi najmanjši dar, ne pozabite, da so namenjeni ti darovi za naše oslabele rojake, da jim ne bo treba mogoče beračiti ali kako drugače žalostno končati, kadar jim opešajo življenske moči.

Slovensko Zavetišče je popolnoma nepristransko ustanova, brez vsake politične ali strankarske "barve". Vsak potreben Slovenec bode sprejel v oskrbo, pustimo tedaj vse strankarstvo na stran in delujmo složno v korist onih naših rojakov, ki so na stara leta navezani na pomoč in podporo. Poudarjamo še enkrat, da je dobrodošel vsak, tudi najmanjši dar. Spominjajte se pomoči potrebnih in oslabilih rojakov o božičnih praznikih in Novem letu. Spominjajte se Slovenskega Zavetišča pri vseh prilikah, društvenih sejah, veselicah in drugih enakih prireditvah. Darove sprejema tudi Glas Naroda, ki bode priobčil vse darove in darovalce ter potem poslal nabrane svote na pristojno mesto.

Sree nesrečnega je bolj naginjeno čuvstvu ljubezni nego srečnega. Nesrečnejši se sree naenkrat vname za njo in ljubi brez hinavščine. Nezgodna je, koja sili k iskreni ljubezni.

Pavi Pajk.

Društvene tiskovine!

T ISOČE zahval ima naša slovenska unijška tiskarna za lepe in najcenejše tiskovine od slovenskih društev po celi Ameriki.

MILIJONE tiskovin je že naredila naša tiskarna za Slovence po celi Ameriki. Pravila, pisemski papir, zdravniška spričevala, kuverte vseh mer in barv, sploh izdelujemo vse mogoče tiskovine po najnižjih cenah. Točna in vestna postrežba. Slovenci, naročajte svoje tiskovine v slovenski unijški tiskarni.

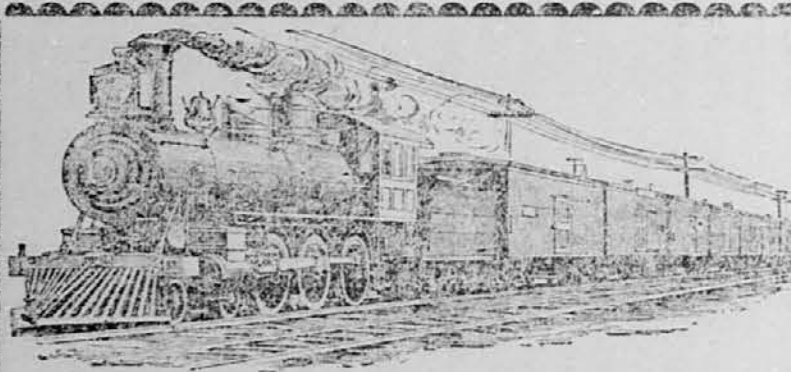
Clevelandska Amerika,
6119 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, O.

Vprašajte za cene nas, predno se obrnete drugam in prihranili si bode nekaj denarja.

Phone 246.
FRANK PETKOVSEK,
javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WILMINGTON, ILL.
PRODAJA vin, vina, najbolje izbrane te izvirne smetke — plemenite vina
PRODAJA vodne in keke — plemenite
POŠILJA denar v star kraj — plemenite
UPRAVLJA vse v notarski posel — plemenite

Zastopnik "GLAS NARODA", 88 Cortlandt St., New York

EDINA SLOVENSKA TYRKA.
ZASTAVE, REGALINE, ZNAKE, KAPE
PEČATE IN VSE POTREBSCINE
ZA DRUŠTVA IN JEDNOTE.
Delo prve vrste. Cene nizke.
F. KERŽE CO.
2616 S. LAWDALE AVE., CHICAGO, ILL.
SLOVENSKE CENTRE POSILJAMO ZASTOPNI

NAZNANILO.

Vsem našim cenjenim naročnikom naznanjamo, da bomo od sedaj naprej imeli cene naših pristnih domačih pijac, priobčene od časa do časa v časopisu "Glas Naroda".

Brinjevec	 zaboj 12 steklenic	\$13.00
Tropinjevec	 " " "	12.00
Slivovka	 " " "	12.00
Cognac	 " " "	12.00
Kneipovc grenko vino	 " " "	6.00

Cena na galone.		
Slivovka	galona	\$2.75
Tropinjevec	"	2.75
Cognac	"	2.75
Whiskey	"	2.00
Vino domače rdeče	"	.50c.

Ako bi kdo izmed rojakov rad zvedel cene drugih pijac, ktere niso tukaj priobčene, ga prosimo, da naj se pismeno na nas obrne. Pri prvi naročbi znaten popust. POSTREŽBA TOČNA.

Za obila naročila se priporoča,

The Ohio Brandy Distilling Co.
6102-04 St. Clair Ave., Cleveland, O.

PRIBLIŽAL SE JE BOŽIČ!

PREDBOŽIČNO PRAZNIČNO VESELJE. — DAROVALCI NA
PROMETNIH CESTAH. — PRED IZLOŽBAMI TRGOVIN. —
DOBROTNIK SANTA KLAUS. NA TRGU BOŽIČNIH DREVES.

Otroci so naj srečnejši na svetu, ker jim niso znane vsakdanje težave, ampak veselijo se le onega, kar je lepša v življenju, gledajo smehljajoče obraze svojih starišev, toda njihova srčna bol jim ni znana.

Mi jim zavidamo, spominjamo se svojih otroških let s solzami v očesu vedoč, da se nikdar več ne vrnejo. Enajst mesecev je v letu težkih in trdnih, samo dvajseti je lep in samo v dvajsetem smo že vsaj deloma podobni otrokom. Vsako leto se nam vzbudi v tem mesecu ljubezen do svojega bližnjega, otroško-veseli postanemo v božičnem času.

To so milosti polni trenutki, blaženi, ki omehčajo najtrše sree. Mislimo in mislimo, na kak način bi priredili kako veselje svojim na najlepši večer v celem letu. Brezkončna reka se vali po cestah in se izliva v velikanske trgovine, ki imajo v silnih shrambah od kleti do podstrešja vse, kar si človek požel.

Vsa ta množica je polna dobro srčnosti, sreče in neznane v sreči nosti, ki je mogoča samo v božičnem času.

To so pilosti polni trenutki, ko iščejo ljudje svojo srečo v sreči svojega bližnjega in iz te tihe čiste sreče vstaja življenska zadovoljnost, zadovoljnost z ljudmi, s samim seboj in ta zadovoljnost je pravzaprav božično veselje. Namesto težavnih dni, tednov in mesecev stopa veselje kakor tolažnik prestanih boleti, kakor oznanjevalec veselo bodočnosti. Ta sreča mine po božiču, toda vemo, da se vrne drugo leto zopet ob tem času.

Po cestah je vrvenje; z zavitki v rokah hodijo ljudje semtertja, ali to ni, tista vsakdanja gruča. Kakor da bi vsak nosil s svojim zavojem domov veselo zavest, da bo napravil drugemu veselje, kakor da bi vsi vedeli misli svojih tovarišev, vsem sije veselje iz oči in od pričakovanja jim rudiha.

Ali je ni sence v temu svetlobnem morju? Pred visokimi in širokimi izložbami stoje v temnih gručah oni, ki zastoj iščejo s tresočimi prsti denarja v svojih žepih... To je pega na solne, to je madež na jasni... Oči se širijo ob pogledu na to razkošje, stojijo pet minut, četiri ure in gredo naprej s krčeviti stisnjenimi pestmi, mogoče s kletvico na ustih. Bleda mati ogleduje gorke obleke in pri tem se spomne na sestrane, prebujajoče otroke, ki se stiskajo doma, drug drugega. Še bolj se zavije v svojo tanko ogrinjalo in se napoti; kam? kdo ve! Za take ljudi ni Božiča in če je, je žalostnejši od drugih žalostnih dni.

Imenujejo me življenje.

(Iz Zarje po "The Socialist Review".)

Šel sem nekaj kot tujec na trg, ki je bil v velikem vznemirjenju. Zakaj veter z neba je zavlel skozi ljudi, ki so na čudovit način nenadoma začeli razmišljati o mnogih rečeh, ki se tičejo življenja in usode, katero so do tlej doživeli. In videl sem jih naglo letati semtertja. Eni so oznanjevali svoj nauk, drugi zopet svojega; eni so poslušali tega govornika, drugi so storili drugače. Toda oči vseh so bile uprte v daljavo kakor pri ljudeh, ki vidijo v zraku prikazni. Razen tega je bila zmeda in prepir in v meni je vstala želja, da zvem, kaj pomeni vse to. Tedaj sem videl v množici —toda njej nevidnega nekoga, ki je utegnil biti romar, tako prašen in utrujen od pota se je zdel, in sem ga nagovoril: "Ali ste tukaj tujec kakor jaz?"

"Da in ne", mi je odgovoril.

Nisem razumel, kaj naj pomeni

Prav pri oknih stoje najmanjši — in prednjihovimi očmi je paradiž: punčke, svinčeni vojaki, bobni, trobente, knjige, tisočvrstne igrače, v tisočih barvah. In od vsega tega jih loči samo steklena sipa. Vidijo vse to, toda notri ne smejo, ker pri vratih stoji čemer stražnik... Tako gledajo in gledajo po cele ure dokler ne pride mož in jih ne odžene. Potem mgredo naprej, k drugi trgovini in ogledujejo lačni in premrzni male zaklade, ki stanejo komaj nekaj centov, vendar so zanje nedosegljivo bogatstvo. Da, da! Ne bilo bi zemlje, če bi svetloba ne imela svojih sene.

Toda ti ubogi, ti beraškobogi še vedno niso najubožnejši; naj revnejši so bogatini, ki gredo mimo tega razkošja, mimo beračev ne meneč se zanje; najrevnejši so oni s polnimi žepi in praznimi sreci. Nobenemu človeku še niso dodelili vesele ure, nobenemu, še celo sebi samemu ne!

Koliko se žrtvuje danzadnem na oltarju bratovske ljubezni? Tisoče, stotisoče, milijone — ne da se preeniti, koliko dajo tovariši za svoje otroke, mogoče tudi otroci starišem, nikdo ne ve!

Na najbolj prometnih točkah našega mesta, stoje tajinstveni Santa Klaus v rdečih kožulih, z dolgimi bradami. To so prosilci usmiljenja, to so straže revežev. Na odraslene naredijo smešne utis, otroci jih pa opazujejo z nezanimim spoštovanjem; otroci imajo namreč več fantazije kakor pri mi veliki, oni vidijo samo tiste stvari, katere želijo videti in predstavljajo si jih, kakor jih sami hočejo, ne pa tako kot so v resnici in to je ravno otroška sreča. Santa Klaus zmrzuje ol velikanskemu loncu, iz katerega naj bi jedli oni, ki so najbolj lačni. V loncu mečejo minoidoči denar in še vsako leto se je toliko nabralo, da so se oblekli in nasitili najbolj revni. Semtertja se dobijo bogatini, ki so v resnici dobri, nakupijo polne avtomobile, najpotrebnejšega in darujejo onim, ki nimajo ničesar.

Božič, praznično razpoloženje, božično drevesce, — človek ne more govoriti o enem, da bi se nehote spomnil na drugo. V bolj stranskih ulicah so naložena v visokih piramidah božična drevesca, naši vsakoletni znanci. Ljudje kupujejo, kakor bi kupovali srečo za svoje. Kedaj naj jih razveselijo, če ne o Božiču?

Vse čaka, vse hrepeni po dnevu, na katerega čakamo že pol leta prej in ga pol leta ne moremo pozabiti. To je praznik ljubezni, najčistejša ljubezni, ki oživlja in osrečuje in se porodi le o božičnem času, v blaženi svetlosti noči...

ta odgovor, in sem molčal. Potem sem dejal:

"Ali prihajate od daleč?"

"Da in ne", mi je odgovoril.

Zopet sem bil v zadregi in zopet sem molčal.

Tedaj se je okrenil k meni in dejal:

"Vi me ne razumete. Jaz sem, ki vzbujam ta nemir tukaj. Jaz navdušujem govornike in dajem prerokom zamaknenje".

"Kako je to možno?" sem dejal.

"Saj slišim mnogo naukov in nasprotujočih si prerokovanj. Kako morejo priti vse te stvari od Vas?"

Tedaj se je užalostil in kratak čas ni nič govoril.

"To je ravno tragično pri tem, je sleđnji dejal. "Ljudje so slepi in nepotrepljivi. Samo sijaj imajo od mene in nočejo čakati, da bi me videli vsega. Temveč neutegoma se požurijo, da govorijo o meni, ki ga niso nikdar videli. Eden, ki je videl luč v mojem očesu oznanja: "Glejte, to je on!" Drugi, ki je videl jasnost mojega obličja, kriči: "Ne, to je on!" Tretji, ki je videl veselje v moji hodi, vpije: "Nobenega vaju nima prav, to je on!" Pa se ločijo v prepirajoče se gruče in

si prete. Tako sem se utrudil in moje popotovanje je dolgo. Nečelo se izmodriti in dokler se ne izmodre, nimam pokoja".

Tedaj pa je nastalo med množico veliko gibanje, kakor da bi bili okleali Mesiju. Pogledal sem in videl nekoga, ki je govoril ves v ognju. Njegove oči so se iskale v radosti njegove zamaknenosti, njegove besede so plamtele kakor ogenj, njegov glas je drhtel od navdušenja. Moje srce je tolklo, ko sem ga poslušal, in zdelo se je, kakor da me peroti dvigajo kvisku od tal, na katerih sem stal. Obrnil sem se do popotnika, vprašal sem ga s srečen: "Slišite! Ali ta ni moder? Ali ni prerok?"

Toda sem se okrenil, sem videl, da se je popotnik obrnil nekoliko v stran in da je skoro s hrbtom stal proti nam. To me je vznemirilo in dejal sem mu: "Ali se ne veselite? Ali ta-le ne vidi zamaknenja, ki je Vaše, in ali ga ne vidi kljub nepopolnosti, ki tira ljudstvo v smrt? Ali Vas ne gane to poslanstvo tako, kakor gane godba vojaka pred bitko?"

Toda odgovoril ni nič. Le zdi hlaj se je izvil njegovim prsim. Bilo mi je, kakor da mi je dal ta zdihljaj njegov odgovor. Stal sem nesrečen in molčel in zdelo se mi je, da se kakorkoli nekaj spreminja v mojem srcu in da se nekaj ne strinja pri govorniku.

Potem sem opazil, da je gledal popotnik na drugo skupino ljudi, ki jih jaz najbrž zategadelj nisem opazil, ker so mirno govorili med sabo in se niso udeleževali demonstracij. Njih obrazi so bili mirni, da so se mi zdeli brezbržni. V očeh niso imeli nobenega

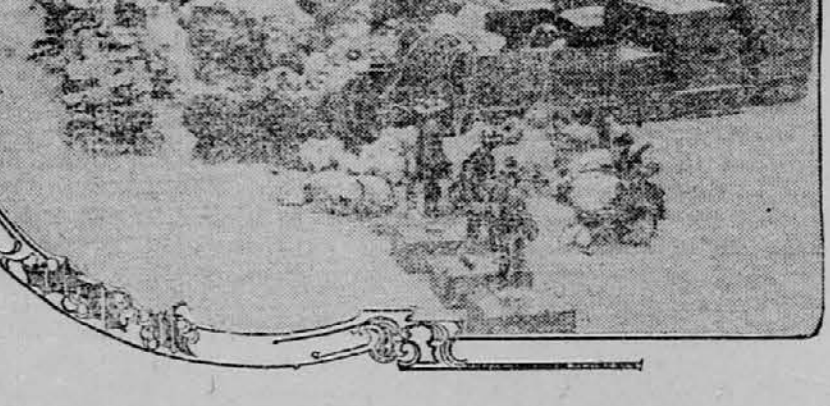
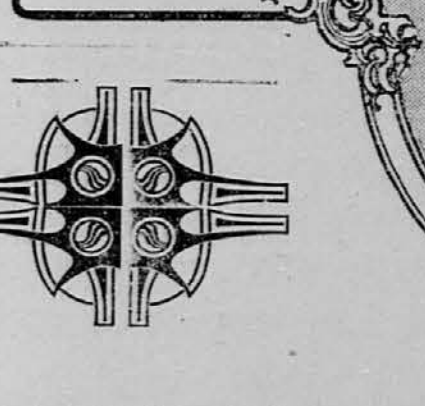
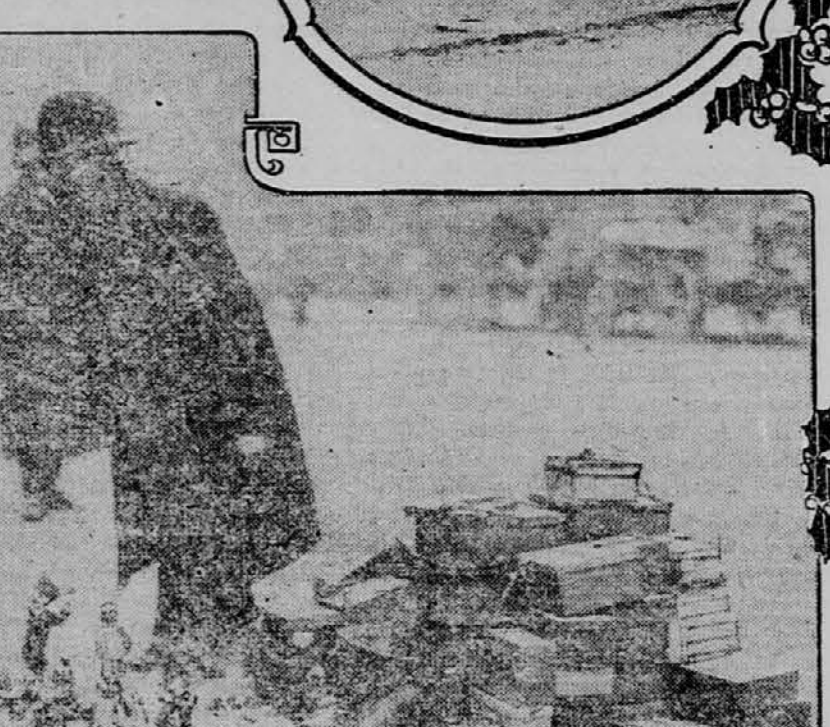
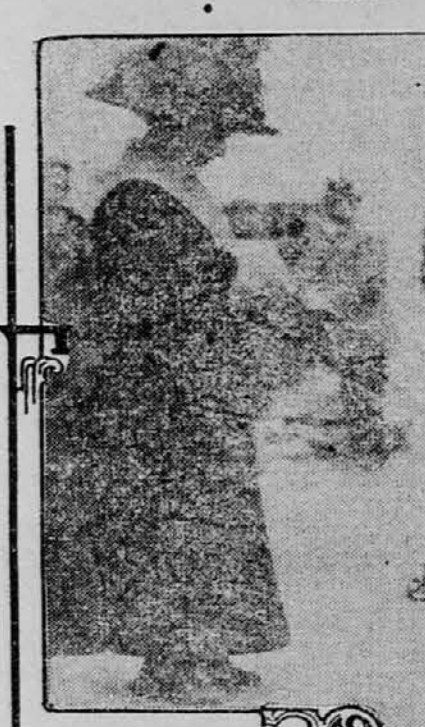
sijaja in vedli so se tako popolnoma mirno, kakor da ne bi besnel okoli njih velik upor.

Popotnik se jim je blizal in jaz sem mu sledil. Ko sem prišel bliže, sem čutil, da sem bil sto pil v krog velikega miru. Pozdravili so popotnika, kakor se pozdravijo med sabo pametni ljudje, prisrečno, toda resno, in videl sem, da so bili njih obrazi odločni in da so stali kakor možje, ki se ne dajo omajati. Če so bili drugi zbudili v meni čuvstvo, kakor da bi me na perotih neslo navzgor, so ti vzbujali v meni občutek, da stoji moja noga trdno na zemlji in da sem samega sebe nameraval z njimi zvezati za težek boj. Vendar so me napravili otožnega, otožnega s tisto očarujočo otožnostjo sveta. Nad me je prišlo čuvstvo nesreče in dvoma. Tedaj sem se obrnil do popotnika in dejal:

"Vrniva se tjakaj — zakaj tam je upanje in moč in radost dela". Pogledal me je sočutno in dejal: "Zakaj?"

Za hip nisem mogel odgovoriti: toda premišljeval sem in kmalu so mi prišle besede, ki so izrazile moje čuvstvo, in sem dejal: "Ker mi tu pravita moja glava in moje srce, da moram ukloniti svojo glavo jarmu, da mi je treba tolažbe v nesreči, da moram kakorkoli najti veselje, ki je vedno tu, po zimi in v pomlad".

"Ali ni to človeška usoda v teh časih? Ali niste veseli da ste to odkrili? Ti ljudje delajo za večnost in mislijo za večnost. Ti vedo, da jih ne osrečuje plačilo; nobene radosti nimajo nad veseljem napora, nad divjim vrtin-

K SLIKAM.

Tukaj prinašamo več zanimivih slik iz predbožičnega časa v New Yorku. Zgoraj vidite ljudi pred izložbami, enega izmed mnogih Santa Klausov in skupino božičnih drevcev, ki so naprodaj. Dolenje dve slike prikazujejo velik naval ljudi na ulicah in prodajalca igrač in božičnih darov na prostem.

Drago plačani zdravniki.

Turška bojna pesem.

Pri sodišču v Charlottenburgu se vrši nenavadna razprava. Neki zdravnik toži namreč nekega ozdravljenega bolnika za plačilo 50.000 K. Tako visoka cena za vrnjeno zdravje ni ničesar nenavadnega. Abdul Hamid je plačal berlinskemu zdravniku Biernu več sto tisoč kron, ko ga je zdravil v Carigradu. Prejšnji angleški kralj, Edvard VII., je se kot princ waleški pozval zdravniku Jeunera. Za mesec dni, kar je bil zdravnik pri njem, je plačal 200.000 K. Ko je Edvard VII. obolel na tifus, je plačal za zdravljenje 200.000 K, a za zdravljenje pred kronanjem je plačal 400.000 K. Znameniti zdravnik Zacharijas je dobil od očeta sedanjega ruskega carja 300.000 K za zdravljenje, ki je trajalo samo dva dneva. Cesar Friderik je plačal zdravniku sir Morrellu Mackenzie za kratak čas ozdravljenja 400.000 K. Prejšnji perzijski šah je plačal pariškemu zdravniku dr. Galezowskiju 100.000 K, ker je ozdravil neko neznan očešno bokezen njegovemu sinu. Toda ne plačujejo samo kralji tako visokih honorarjev. Ameriški milijarderji ne zaostajajo mnogo za njimi. Vanderbilta je spremljal njegov hišni zdravnik na potovanju, ki je trajalo 6 tednov. Za to je dobil honorar 100.000 kron. Neki angl. lord je plačal zdravniku dr. Gallu v Bristolu 1 milijon K, ker mu je ozdravil koleno. Ko je bil v Buffalu ranjen ameriški predsednik Kille, so dobili zdravniki za zdravljenje 170.000 K. Milijonar Marshall Field je plačal zdravniku dr. Billingsu 150.000 K za sedemdnevno zdravljenje. Zdravniki, ki je skozi pet let zdravil in srečno v grob spravil angleškega lastnika rudnikov Baldewina, je dobil 400.000 K.

Francoski publicist Henrik Rochefort je objavil te dni turško bojno pesem, katero je spisal turški pesnik Aga Gunduz na čast sultanu in v slovo turškim vojakom, odhajajočim na bojišča:

"Povem ti, sultan, predno odhajam v boj, kaj naredim: Iz vsake pesti zemlje, katero dvignem, boče curljala kri. Pod mojimi kremplji se spomlad izpremeni v jesen in jesen v zimo. Naj se mi lastna hiša podere, ako pustim kamen na kamenu! Naj bajonet izpremeni vrte, polne evetlie, v pokopališča. Zapustim zgodovini v spomin zapuščene razvaline, kjer ne bi mogla procvetati kultura skozi deset stoletij. Ako pustim le eden list na drevo, le eno zastavo na trdnjavi, naj mi črn pečat zamaže tablo moje vere. Iz moje sappe bo brizgal ogenj iz mojega meča bo si-kala smrt, iz mojih korakov groza in trepet. Vse čistosti zamaknem s prahom in vsakemu madežu prahu dodam pest krvi. Usmiljenje obesim na ost svojega jata-gana, pravico na kroglice svoje puške, kulturo na zadnja kopita svojega konja. Prislim sovraženika, da ne bo pričakoval milosti, kakor le od moje puške, pravico le od mojega svinca. Kulturo od uničene zemlje. Gorski prepadi, gozdovi in hribom podobne razvaline bodo govorile večno: Turek je šel tod mimo!"

In proti tem ljudem, ki jih je varovala evropska diplomacija navzlic vsem krivicam in grozotam skozi desetletja, se morajo bojevati sedaj naši bratje!

Sreče je dečevsko podobno vo-

sku.

ki razne vtiske lahko v se pre-

jena.

in upogniti da se brez napora.

Ant. Medved.

ZA SAMO 1 DOLAR DOBI
VATE "GLAS NARODA" SKO
ZI 4 MESECE VSAK DAN,

Pri večerji.

Gospa: — In tedaj gospoda moja vam bosta moja hčer Re-beka in sin Izidor nekaj četrto-ročno zapela...

Po ovinkih.

— Pogledaj mama, tam gre oče!
— Na kateri strani ceste?
— Na obeh!

Kam naj pripada?

— Kaj pa jočeš fantiček?
— Kaj ne bi jokala. Oče pravi-jo mami zmerom stara mačka, mati pa pravijo očetu stara ka-mela.
— Zaradi tega pa vendar ni tebi treba jokati.
— Kaj ne bi jokala! Če so ma-ma mačka, oče pa kamela, kaj sem pa potem jaz?

Spodbudno.

— Ali sem jaz prvi človek, ki vas prosim za poljub?
— Da, drugi so ga kar sami vzeli!

Vspeli.

— Ne zamerite, prijatelji, da vas nekaj vprašam. Za svoji hče-ri, ki se učita peti, plačujete kar po štiri krone od ure? Ali ima to učenje kak uspeh?
— Mislim da! Glejte, sosedovo hišo so lani cenili na 70.000 kron — letos sem jo pa jaz dobil za 50.000 kron. Ali ni to lep uspeh?

Tudi razlog.

Sodnik: To je brezprimerna surovost. S polno steklenico vina ste udarili svojega nasprotnika! Tu se pač vse neha. Ali veste ka-ko olajševalno okolnost povedati? Oboževalec: Vino je bilo tako lahko, da ga ni upoštevali.

Pozna ga!

— To je pa čudno, da imaš da-nes psa s seboj!
— Zakaj?
— Po navadi imaš vedno mač-ka!

Previdna.

— Povej vendar, kako si nare-dila, da tvoj mož ni nič zabav-ljal, ko se ti je pečenka osmo-dila?
— Čim sem videla, da je pečenka osmojena, sem rekla svojemu mo-žu, naj malo nanjo pazi, ker imam še nujen opravke. Ko sem se vr-nila, sem pa moža oštela, da ni bil pazljiv.

Hude iznajdba.

— Pisalni stroj — ta je hudi-čeva iznajdba.
— Kako to?
— Zato, ker vsi slišijo, če nič ne delaš.

GOSPODA.

On: — Ali tudi letos postaviva božično drevesce?
Ona: — Rajši ne; če je smreka v hiši je vse tako nekako kmeč-ko!

Novi Salamon.

V neki hiši sta stanovali dve sestrki, katerih šestmesečni hčerki sta si bili za las podobni. Nekega jutra je obojotna deklica pri ko-panju zamenjala. Matere sta bile sila razburjene in vsaka je trdila, da je njen otrok pravi. Šle sta k zdravniku. Zdravnik je malo po-mislil, potem pa vprašal:
— Ali sta prepričane, da sta otroka zamenjali?
— Da, prav gotovo! sta odvrni-le obe naenkrat.
— Potem, jih še enkrat zame-njajte in naj vzame vsaka svo-jeja.

Pojasnilo.

— Oprostite gospod, jaz bi rad sel k "Zlati kaplji!"
— Zakaj bi oproščal, vi kar idite!

Nepremišljeno.

Žena: Oh — ta pogreb — kra-sen, res krasen je bil...
Mož: Mhm...
Žena: In pevsko društvo — "Sra-ka" je bilo — oh, krasno... Koj jutri pristopi temu društvu, da bo tudi pri tvojem pogrebu pelo.

Največja sreča.

Žena možu, ki je kupil samo-var: — Oh kako sem srečna, da imama sedaj lastno ognjišče!

Dokaz.

Urednik: — Vi mislite, da je ta vaš roman malo bolj globok?
Pisatelj: — Da; dejanje se vr-ši v rudniku!

NARAVNOST.

— Mati: — Ivanček, daj stari mami roko!
Sin: — Ne, ker se še na svoj rojstni dan noče obriti!

Večkratni kaznjene.

— Zakaj ni policijski pes pri-jel begunca?
— Ker se že predobro poznata!

Potem pa že!

— Kaj ste pa tako zlovoljni, gospod kolega?
— Kaj ne bi bil. Domače sit-nosti. Ali vas vaša žena nikoli ne razjezi?
— Nikoli!
— In otroci vam ne delajo skr-bi nobenih?
— Nikdar!
— Kako je to mogoče?
— Prav lahko — jaz namreč ni-sem oženjen.

"Špas".

Miroljuben izletnik je po ne-sreči zašel v krčmo, kjer je kma-lu nastal med fanti pretep. Izlet-nik je bežal, a predno je prišel iz hiše, so mu pretepači dva zoba iz-bili. Ko je stvar prišla pred so-dišče, je obtoženi pretepač Ma-tevž Klada ogorčen vzkliknil:
— Kaj pa hodi ta gospod v krčmo, če nobenega spasa ne zastopi!

Zadnja želja.

Ubog zakonski mož, ki mu je kruto usoda dala hudo ženo, je narekoval notarju svojo oporoko. Ko je vse pravično razdelil, je rekel:

Prosim, gospod notar, naj zapi-šejo se zadnje moje želje: Jaz hočem biti pokopan ob desnem zidu pokopališča, moja žena pa naj bo pokopana ob levem zidu.

Oglas v listu.

Slabostjoč trgovec išče dobro stoječo žensko.

NAVDAHNENJE.

— Ta cigara ne vleče in se mi nikakor ne more dopasti; v prejšnji sem že vsaj dobil ženski las in potem sem zložil dolgo pesem o črnolaskah.

Zabava.

Tonček: Ali pojdeš nocoj v ki-nematograf?
Pepček: Ne, nocoj bom imel doma lepo zabavo.
Tonček: Kaj pa bo?
Pepček: Moj bratranec pride in tega zmirom tako nabijem, da vsa hiša skup leti.

Podoba bodočnosti.

Obiskovalec: — Ali bi lahko govoril z vašimi stariši, gospo-dična?
— Žalibog ne, gospod; oče obe-ša perilo, mati je pa pri občinski seji!

Brez ogledala.

Štefka: Kadar se umijem, po-gledam vedno v zrcalo, da vidim če je obraz popolnoma snažen. Ali ti tudi tako?
Pepček: Ne, saj vidim to na brisalki.

Glavna stvar.

— Gospa, morda hočete kupiti avtomobil? Ali ga mogoče že imate?
— Avtomobila še ne, pač pa le-pega šoferja!

Najtežje.

— Povej, ljubi mož, zakaj po-delijo kakemu kralju že ob dva-najstih letih krono, oženi se pa še-le z osemnajstimi?
— Ker je lažje vladati kralje-stvo, kakor ženo.

Modrost otroka.

— Kaj se pa smeješ, Pepček?
— Oh, teta, kaj se ne bi smejal, kadar delaš toaleto. Če se oble-čas, ni nič na tebi, kadar se slečeš pa ni tebe nič.

Brez dvoma!

— Zakaj se ne oženite gospod Pi-janec? Tako sami ste in ko umre-te boste zadnji svojega rodu.
— Meni se pa zdi, gospa, da rod pijancev ne bo nikoli izu-mrl!

SREČEN ČLOVEK.

— Gospodična: — Vi ste še vedno samec, kaj se vas ni še nikdar nobena ženska oklenila?
— Žetoda vedno sem se ji izmuznil.

Na vse pripravljen.

— Toraj gospa, kak klubuk vam hočem poslati: velikega ali majhnega?
— Pa pošljite velikega, moj mož je pripravljen na vse!

Današnji otroci.

Profesor: — Zaka' ste tako po-zno prišli v šolo?
— Oh gospod profesor, moja mama je imela toliko dela v ku-hinji, da sem morala eno uro ča-kati, predno mi je zamogla pritišti odtrgan gumb na rokavico!

Moderni berač.

— Prosim za kak mal dar.
— Žal mi je, ničesar vam ne morem dati, ker ni mojega moza doma.
— Prosim pokličite me, ko se vrne; telefonska številka 8388!

Dobra prilika.

Tužec v gostilni: — Jaz sem imel enkrat morskoro bolezen in se-daj ne grem niti za en milijon več na morje.
Bankir: — Dobro, jaz vas sprej-mem za blagajnika!

Nepoboljšiv.

Samec: — Meni se v resnici studi gostilniško življenje.
— Zakaj se ne oženite?
— Prav imate, oženil se bom, potem bom mogoče zopet rad zahajal v gostilno!

Prebrisan.

Prvi dijak: Ta-le naš kolega X. hoče menda po vsi sili napraviti maturo z odliko, da si je neveden kakor zid.
Drugi dijak: Iz česa pa to skle-paš?
Prvi dijak: No, ker pripovedu-je vsem profesorjem, kake srod-nike da ima v naučnem ministr-stvu.

SAMOZAVESTNO.

— Gospod grof, ali vi tudi jahate?
— Ne gospa, jaz samo ljubim!

Uganka.

— Kakšen razloček je med gi-ljotino in ljubeznijo?
— Nobenega — obe pripravita človeka ob pamet.
Eden izmed mnogih.

— Pomisli, danes zopet piše časopis o meni!
— Ni mogoče!
— Da, London ima preko 5.000.000 prebivalcev, prebivalec Londona sem pa vendar tudi jaz!

V pasti.

Župan: Sramota! Kako ste mo-gli tak daleč pasti. Največji šnopsar ste v celi fari. Kdaj ste pa začeli šnops piti?
Kmet: Takrat gospod župan, ko ste mi ga vi plačali, da sem pri volitvi z vami glasoval.

Na poizvedovanju.

— Vse je prazno; kar je do-brega je pod ključem. Edino kar niso skrili pred mano, je ribje olje.

Najslabši.

— Kdo je bil ta gospod, ki te je pozdravil?
— Gledališki igralec.
— Tako? na ulici ni naredil na-me prav nobenega utisa.
— Na odrbi bi ga naredil še manj!

Veselo vprašanje.

Mati: Ti orednež — dedek je tako bolan, ti pa tako razsajaš. Sedi k dedku in mu povej, kaj prav veselega.
Penček (sede kraj postelje): Ti, dedek, ali bo pri tvojem po-grebu godba svirala?

Zagoreten odgovor.

— Zakaj si zli juho?
— Ker sem se spodtaknil!
— Zakaj si se spodtaknil?
— Zato da sem jo zli!

Zagovoril se je.

Prijatelj A je dražil in begal svojega prijatelja B, kolikor je mogel.
B: Beži no, beži, kaj se boš de-lal z mene norea!
A: O jej, koliko noreev se pa da napraviti iz tebe?
B (v naglici): Več že, kakor iz tebe!

Drago pohištvo.

— Tvoj gramofon je pa res fi-na stvarca.
— Toda presneto draga; na le-to me stane 120 kron.
— Kako to?
— Gospodar mi je staurarino za toliko zvišal.

Priporočilo.

Gospodinja, (ki je dala bera-ču krožnik juhe): — Kako se vam dopade juha?
Berač: — svetujem vam, go-spa, da je ne daste svojemu mo-žu!

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Izveštaj dnevne 24. januara 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

Profesor: IVAN GERM, 507 Cherry Way or Box 57, Braclbrook, Pa.
 Podpredsednik: IVAN PRIMOSIC, Eveleth, Minn. Box 641.
 Glavni tajnik: GED. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 434.
 Pomoćni tajnik: MIHAEL KRAVINCO, Omaha, Neb., 1246 So. 13th St.
 Glasnik: IVAN GOUCE, Ely, Minn., Box 134.
 Zastupnik: Alojz Vranit, Lorain, Ohio, 1200 E. 25th St.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

DR. MARVIN E. VINO, Joliet, Ill., 256 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salda, Colo., Box 533.
 MIHAEL KLOBUCHAR, Camulet, Mich., 115 — 7th St.
 FRYER SPEKAR, Kansas City, Kan., 423 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERSUNIK, Berdine, Pa., Box 122.
 FRANK GOUCE, Chisholm, Minn., Box 718.
 MARTIN KOCHERAR, Pueblo, Colo., 1213 Miller Ave.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne priloge pa na glavnega blagajnika Jednote.

Redovno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Umrli so v Ljubljani: Jurij Staudacher, bivši urar, 89 let. — Antonija Hribar, metteurjeva soproga, 46 let. — Anton Skubie, delavec, 55 let. — Ivana Černe, občinska uboga, 24 let. — Ivan Simenc, čevljar, 49 let. — Ivan Urh, zidarjev sin, 48 mesecev. — Marija Ambrožič, mestna uboga, 55 let. — Josip Jurčec, pekovski pomočnik, 18 let. — Fran Teran, sin mitniškega paznika, 1 leto. — Terezija Južina, delavčeva vdova, 78 let. — Marija Zore, krojačeva žena, 33 let. — Marko Domjanovič, krošnjar, 48 let.

Tujski promet v Ljubljani. Meseca novembra je prišlo v Ljubljano 6177 tujcev, tedaj 726 manj kakor v prejšnjem mesecu in 568 več kakor lani meseca novembra. Nastanilo pa se je v hotelih: Union 1488, Slon 1312, Lloyd 581, Cesar avstrijski 305, Malič 217, Hirijska 207, Struclki 170, Južni kolodvor 163, Tratinik 148 in v ostalih gostilnah in prenočiščih 1586 tujcev. Bilo pa je s Kranjskega 1356, z Dunaja 1062, iz slovenskih dežel 1105, iz dežel češke kraljevine 318, iz drugih avstr. dežel 1177, z Ogrskega 183, iz Hrvaške in Slavonije 356, iz Bosne in Hercegovine 102, iz Nemčije 193, iz Italije 196, iz Rusije 9, iz Anglije 7, iz Francije 12, iz balkanskih dežel 7, iz Rumunije 3, iz drugih evropskih dežel 49, iz Severne Amerike 32, iz ostale Amerike 6 in iz Azije, Afrike in Avstralije 4 tujci.

"Teran je dobra kapljica." Pred ljubljanskim okrajnim sodiščem je bil te dni obsojen predsednik socialno-demokratskega konsumnega društva za Ljubljano in okolice sodrug Ivan Svetlin, železniški sprevodnik v pok., na 5 K. oziroma 12 ur zapora. Obdolžen je bil, da je zmešal belo in črno vino ter ga ukazal prodajati za teran. Glede spirita je državno pravdnostvo kazensko postopanje ustavilo, ker se ni nihče pritožil, da bi imel kako škodo, in ker ni bilo na spiritu etiket z napisom o spiritovih stopenjah. Svetlin je dobil zato nizko kazen, ker se ni nihče "zmešanega terana" kupil, kajti bil je v resnici neupraben. Vse to je povzročilo, da je sodrug Anton Kristan za nekaj časa demisioniral kot direktor konsumnega društva.

PRIMORSKO.

Požar. Dne 27. nov. ob 5. zvečer je izbruhnil požar v trgovini Antona Brežveča pri Sv. M. M. Zgornji. Ko so prišli gasilci, je že bil dober del trgovine plen ognja. Škoda je zavarovana.

Oče, ki muči svoj hčer. Drž. pravdnostvo so ovadili trgovca in posestnika Konstantina Cassaba, turškega državljanca, stanujočega v lastni vili v Trstu, ker je, hoteč kaznovati svojo 6letno hčerko zaradi neke malenkosti, držal njeno roko nad ognjem, da je bila revica vsa opečena.

Tatvina. Na parniku "Elektra", ki je last avstr. Lloydja, je bil vsled ovadbe tretjega parnikovega kapitana Pavla Simoča aretiranih natakari Ivan Orvančič, star 18 let. Kapitan je namreč poslal Orvančiča v svojo kabino, češ, naj mu prinese neko stvar. Orvančič pa je porabil to priliko in ukradel iz neke škrinje napoleondor.

Nesreča pri delu. Na Lloydovem parniku "Trieste" v Trstu je padel 52letni kurjač Paskali

Sosič več metrov globoko v pritežni prostor in si razbil glavo. Prepeljali so ga v bolnišnico. — Tomazja Peretu, 52letnemu mehaniku v Tehničnem zavodu je cirkularka odrezala skoraj popolnoma desne podlahti. Nesrečnega so prepeljali v mestno bolnišnico. — **Smrtna nesreča pri Sv. Jakabu.** Dne 28. nov. popoldne so nakladali pred Sv. Rokom na parnik "Caterina Gerolimich", ki je last tvrdke Gerolimich & Co., premog. Kar se je utrgala vrvi in več stotov težko breme je zaropotalo v globino. Po nesreči je teža zadela 34letnega premogarja Ludvika Cumina in to na glavo. Ko so mu prišli na pomoč, je bil Cumin že mrtev.

Po osmih mesecih. Že meseca marca je opazila Adela Urbanova v Trstu, da je v njeni odsotnosti nekdo ukradel iz njenega stanovanja večjo množico obleke in perila. Urbanova je pač doznala, kdo je bila tatila, toda vse iskanje je bilo zastonj; tatice ni bilo mogoče najti. Dne 27. nov. pa je bila Urbanova v mestni bolnišnici in je srečala v večji onozenski, ki jej je ukradla tedaj obleko in perilo. Poklicala je stražnika in dala tatigo aretirati. Aretovala je svoje dejanje priznala.

Zaradi javnega nasilstva. Dne 26. nov. popoldne se je nahajal v nekem tržakem tramvajskem vozu med drugimi tudi 42letni čevljar in vratar hiše št. 2 na trgu Sv. Katarine, Ivan Zeeco, ki je bil nekoliko vinjen in je začel v svoji objestnosti razbijati električne svetilke v vozu. Ker ga je sprevodnik zaradi tega začel karati, je Zeeco skočil pokoncu, ga začel zmerjati in mu nazadnje je prilozil par klofut. Poklicali so stražnika, ki je komaj ukrotil hudega čevljarja in ga končno odpeljal v zapor.

Italijani za nemščino! Županstvo v Piranu razpisuje natečaj za občinskega redarja, od katerega med ostalim zahteva, da zna čitati in pisati (seveda italijanski), a prednost bo imel tisti, ki zna nemški! Nemščino zahtevajo torej ti Veletalijani v občini, v kateri ni niti enega Nemca-domaćina. Ne zahtevajo pa slovenske, ki je jezik lepega dela občinarjev, postenih kmetov in davkoplačevalcev. Tako daleč jih zavajata strast in sovraštvo, da ra je vlačijo v občino tuj jezik, nego bi bili pravični svojim lastnim soobčanom druge narodnosti.

Poizkušeni atentat na avstrijsko vojno ladjo. Dne 26. nov. sta poizkušala dva, dosedaj neznana lopova izvršiti atentat na novi avstr. dreadnought, ki se nahaja v ladjedelnici pri Sv. Marku, da ga popolnoma opremijo za vojno službo. Kakor se pripoveduje, sta zločinci skušala na dnu ladje odpreti zaklopnice in spustiti vodo v ladjo, da bi se potopila. Enega lopova so aretirali in ga prepeljali na krov postaje ladje "Panther", dočim pa se je drugemu posrečilo uiti. Natančnejših podatkov o celi stvari ni bilo mogoče dobiti. — Pripomniti moramo, da je bila tržaška "Edinost" zaradi priobitve te novice konfiscirana.

Zaradi tatvine. Josipina Taurava je lastnica tolerančne hiše v Trstu, katere upraviteljica je neka 40letna Adela Krišanova iz Arada na Ogrskem. Krišanova

ima za ljubimec nekega 32letnega Emila Rosenkranza, rodom iz Zagreba, pristojnega pa v Maribor, stanujočega v Trstu. Rosenkranz je pred nekaj časa ukradel Tauravi 98 K. toda Krišanova se je zavezala, da povrne ona Tauravi ta denar. samo da Rosenkranz ne ovadi policiji. Dne 27. nov. ponoči pa je Krišanova izginila, z njo pa tudi ves "inkas" 160 K. Taurava je naznanila stvar policiji, ki je 28. nov. zjutraj aretirala in dala pod ključ Krišanovo in Rosenkranza.

ŠTAJERSKO.

V Rotenbergu pri St. Lovren. eu nad Mariborom so pri občinskih volitvah v II. in III. razredu zmagali Slovenci.

Umrli je v Oplotnici pri Konjicah g. Regoršek, brat Jurija Regorška, nekdanjega posestnika kisle vode v Gaberku pri Rogatcu.

Mlad samomorilec. Dne 28. novembra si je pogoltno kroglo v prsni vrstvišči učenec Josip Poll iz Gradea. Vzrok samomora je neznan.

Pri občinskih volitvah v Mariboru so bili v vseh treh razredih izvoljeni sami nemški nacionalci. Druge stranke se volitev niso udeležile.

Dva otroka zgorela. V Slapnicah pri Sv. Jurju ob Ščavnici sta se nahajala dva otroka posestnika Kolbala sama v sobi in sta zakurila. Pri tem sta dobila tako hude opekline, da sta na njih umrla.

Ker je bil sin vzet k vojakom, izvrši oče samomor. Iz Ljubnega poročajo, da je skočil 60letni delavec Fran Kos v Muro baje zato, ker je šel njegov sin k vojakom in je izgubil vsled tega edino oporo na stare dni. Starega reveža so še pravočasno rešili iz vode in ga spravili v bolnišnico.

Dva napol zmurza hlapca Winterjeva iz Irske so našli 23. nov. na cesti, ki pelje iz Oplotnice v Tepanje. Popivala sta v Oplotnici in po njej ponotni sta se vračala s težko naloženimi vozovi proti domu. Enega je alkohol hitro smrknil v cestni jarek, drugi pa je nedaleč od prvega obležal na cesti. Varujte se žganja!

Uboj. V obližju Konjice je prišlo med več fanti brez kakšnega posebnega vzroka do prepira, med katerim sta posestnikova sinova Simon in Anton Kočnik s poleni tako dolgo tolkla po svojem tovarišu Urlepu, da se je ta vsled prizadetih udarcev nezavedno zgrudil na tla. Simona Kočnika je sodišče obsodilo na 3 mesece težke ječe, Antona Kočnika pa na 18 mesecev.

Samomor ali nesreča? Te dni je ušla iz dekliskega penzionata v St. Rupertu pri Brucku 16letna, umobolna deklica Jolanta pl. Kemper. V bližini onega penzionata drži železniška proga v Ljubno. Pri tamošnjem cestnem prevozu čez tir je prišla deklica pod kolesa vlaka, ki je tisti čas pridrdral tam mimo. Lokomotiva je deklico vrgla na tla in kolesa so ji desno nogo popolnoma zmečkala. Ali se je zgodila tu nesreča, ali pa si je deklica pokusila vzeti življenje, še ni znano. V bolnišnici so deklici celo nogo odrezali. Deklica je iz zelo ugledne rodbine in njena mati, ki sedaj prebiva v Gorici, ima posestva na Štajerskem in v Gorici.

Nasilnež. Posestnik Anton Romih iz Vrha se je te dni začel pripraviti s svojim bratom Josipom zaradi bratove žene. Josip je namreč surovo zahteval od nje večerjo; katere mu pa svakinja ni hotela dati. Nato je Josip Romih prijel velik kuhinjski nož in je napadel z njim bratovo ženo, ki pa se mu je še pravočasno umaknila. Tudi Anton Romih je zbežal pred svojim bratom v šumnato in se je zaklenil. Ko je Josip Romih videl, da ne more nikogar dobiti, je začel razbijati hišno opravo. Pri tem je tudi grozil, da bo zažgal hišo in svojo svakinjo umoril. Druga dne so Romih prišli orožniki in ga izročili okrajnemu sodišču v Radgoni.

Iščem svojega brata JANEZA KRAMPILJA in JANEZA SELANA. Doma sta blizu Turjaka. Prosim cenj. rojake, ako kdo ve za nju naslov, naj mi ga poznani, še bolje bi bilo, če bi se sama oglasila. — Anton Krampelj, 1401 N. Broadway, Joliet, Ill. (19-23-12)

Rojaki in tojakine, spominjajte se o Božičnih praznikih in na Novo leto Slovenskega Zavetiča! Vsak nikel dobrodošel!

NAZNANILO.

Ker je že stara navada, da si vsak Slovenec rad preskrbi kaj novega za božične praznike, naj si bode ta ali ona stvar, zato sem se jaz namenil, napraviti posebno nizke cene novemu vinu — za omenjeni čas. Vina imam v zalogi več vrst iz najboljših trte, katere raste v hrihah. Ruzpošiljam ga po vseh krajih Zedinjenih držav in jamčim vsakemu, če se mu pokvari, da ga nadomestim z drugim. Pišite po cene, da se vam zamore ustreči do omenjenega časa!

Michael Jalovec,
 6424 Spilker Ave., N. E.,
 Cleveland, Ohio.
 (12-12 6x 2 d)

NAŠ GOSPODAR.

edini slovenski magazin v Ameriki. Izhaja na 32 straneh vsak mesec in veča za vsa leto samo \$1.00. Prinaša podučne članke za gospodarstvo, gospodinjstvo, lepe povesti, razprave o naših grbanjih in zanimivosti iz olega sveta. Pošljite denar na:

Naš Gospodar,
 2616 S. Lawndale Avenue,
 (10-8 v 2 d) Chicago, Ill

THE LACKAWANNA.

Najpripravnija železnica za potnike namenjene v Evropo. V neposredni bližini transatlantskih parnikov. Prevoz potnikov in prtljage zelo po ceni.

THE ROAD OF ANTHRACITE

Najkrajša pot v Buffalo. Direktna pot v Scranton in premožeg okraje. Med New Yorkom in Buffalo vozi vsaki dan v vsakej smeri po pet vlakov; Med New Yorkom, Chicago in rapidom vsaki dan štiri vlaki; Med New Yorkom, St. Louisom in jugozapadom, dnevni promet; Med lokalnimi točkami priročno in pripraven promet.

Nadaljnje informacije glede vožnjah, cen, odhoda in prihoda vlakov itd., se dobe pri lokalnih agentih ali pa pri

George A. Cutler,
 prometni nadzornik potnikov
 90 West Street,
 New York.

Slovensko-Amerikanski KOLEDAR za leto 1913.

Devetnajsti letnik "Slovensko-Amerikanskega Koledarja" za leto 1913, katerega je izdalo in založilo naše uredništvo, je izšel; prebratelj smo, da bodo rojaki pridno segali po njem. Kakor vsako leto, se je potrudilo naše uredništvo tudi sedaj, da je Koledar kar se tice vsebine, ilustracij in oblike skrbno urejen, vreden vsotnih dosedaj izšlih Koledarjev; zadovoljen bo vsak, kdor ga naroči.

Koledar se odlikuje po bogati, raznovrstni, poučni in zabavni vsebini. Raznokolodarnega dela obsega mnogo zelo zanimivih spisov. Popolna vsebina je sledeča:

Ob Novem letu. — Leto 1913. — Zakoniti prazniki z Zdrženih državah. Spominski dnevi. — Pošne pristolbine. — Nekoliki statistike. — Tri zelo važne stvari: pravica volitve in glasovanja, kako pridobiti hometstead, kako dobiti patent. — Dolžobe o potnih listih. — Primerjevanje toplotomerov. — Avstrijski konzulati v Zdr. drž. — Konzulati Zdr. drž. v Avstro-Ogriji. — Plače vlada. — Kako so nastala imena severoamerikanskih držav. — Časovne razlike. — Naselniške dolžobe.

ČLANCI:
 SLIKE IZ SVEMIRJA. (3 slike). Zanimiv spis iz zvezdsvetla.
 DRŽAVNI REŠILNI ZAVODI ZA RUDARJE. (3 slike). Zelo zanimivo.
 ZA OBLAST N. SREDNJOZEMNOM MORJU. (5 slik). K laško-turški vojni. Zanimivo za vsakogar.
 SLIKE IZ NAŠEGA ZVEZNEGA GLAVNEGA MESTA. (3 slike). Zelo zanimiv popis Washingtona, D. C.
 DAN DELA — LABOR DAY. (Zgodovinski spis).
 POTNE ČRTICE. (6 slik). Piše Frank Sakser.
 REVOLUCIONARNI ŠTRAJK. (4 slike). K borbi tkalcev v Lawrence, Mass.

POVESTI:
 BISER. (5 slik). Spisal Werner G. Smith. Iz življenja londonskih alepariev. Zanimiva povest.
 PRIPOVEDI. (5 slik). Spisal Bret Harte. Amerikanska povest.
 Princ Cantacuzene. — Iz življenja amerikanskih gentlemenov-zločincev.
 Anijska Povez iz Galije.
 ZVEZDE V PRAPORU. — Silka iz zapada.
 ZILATO IN ŽELEZO. (5 slik). Povest iz amerikanstva.
 V MEHIKANSKI KOČI.
 NENAMERAVANA REVOLUCIJA.

KRATKI SPISI POLJUJNE VSEBINE. Nekaj o letiki. — Prva pomoč v ne zgodah. — Uporaba telefona v raznih državah. — Dremavost. — Ceste z najučinkovitejšim prometom. — Moralski valovi. — Kako čistimo prebrode. — Ludsko štetje na Kranjskem. — Za hišo in dom. — Gospodarske drobtinice. — Posodba za prevoznost v Ameriko leta 1877. — Mož-beseda. — Sadne in druge konzerve. — Za večjo varnost potovanja na morju. — Navadni in oslovski kašelj. — Prvi dolar. — Zlobie in zdravje. — Drobtinice.

Kazu navedenih članov in povesti vsebuje Koledar obširno.

SVETOVNO KRONIKO s 23 slikami, med katerimi je razun drugih silka bodočega predsednika z družino, silka k popisu katastrofe "Titanica", silka spana ljubljanskega dr. I. van Taverja, ter silke balkanskih knezov. Vseh skupaj je teh kranjskih slik v Svetovni kroniki 23, kakor zgoraj omenjeno, v vsem Koledarju jih je pa 64.

SALA. obsega šest strani z 16 slikami. Vsakdo mora pripoznati, da je Koledar za leto 1913 v resnici krasna knjiga, ki stane samo 30 centov. Za ta denar je poslano tudi v staro domovino. Koledar razpoložamo sedaj, ne pozabiti, se sedaj naročiti nanj.

Naročila naslovite: GLAS NARODA, 82 Cortlandt St., New York, N. Y. ali pa: FRANK SAKSER, 6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

ZASTONJ MOŽEM

50,000 KNJIZIC

Popolnoma Zastonj

Vsak moški bi moral nemudoma pisati po našo knjižico. Može, ki se nameravajo ženiti — bolni može — može, ki so udani pijančevanju, pončevanju in raznim strastnim navadam — može, ki so oslabiljeni, cervozni in izčrpani — može, ki niso zmožni za delo in ki ne morejo v polni meri uživati radosti življenja — ti može bi morali pisati po našo brezplačno knjižico. Ta knjižica pove kako može poln zdravje, može in krepost v kratkem času in po nizki ceni. Ako hočete biti može med možmi, ta knjižica vam pove, kako priti do tega. Pove vam kako se zamorejo bolezn kakor uničujoče svoja življenja.

Želodčne Teskoče, Revmatizem, Bolezni Mehurja in Ledvic,

zastupljena kri ali stitilis, triper, spolna nemoč, splošna izguba moči, gubitek moške kreposti, nočni gubitek, izgubljena moška sila, atrofija, striktura, organske bolezni, bolezn jeter in posledice razuzdanega življenja hitro in stalno ozdraviti privatno doma v vaši hiši.

Tisoče mož je že zadobilo perfektno ZDRAVJE, MOČ in TELESNO KREPOST potem te brezplačne knjižice. Zaloga znanosti je, in vsebuje ravno tiste stvari, ki jih mora rnat vsak mlad ali star, bogat ali revan, samski ali oženjen in zdrav ali bolan mož. Ne zapravljajte denarja za razna maloverdna zdravila, čitajte poprej to knjižico skorizkoro. Prihranila vam bo denar in vas poučila, kako zadobiti POPOLNO ZDRAVJE IN MOČ. Izpolnite, izre-

žite in pošljite nam še danes sledeči kupon, na kar dobite v najkrajšem času to zanimivo knjižico POPOLNOMA ZASTONJ; mi plačamo tudi poštnino. — Mnogi grabeživi zdravniki skušajo ljudem vsiljati svoja zdravila z tem, da pošljijo na C. O. D. ali proti povestju brez da jih kdo naroči. MI NIKDAR NE STO-

RIMO TEGA. Ako pihete po knjižico, dobite jo brez najmanjših obveznosti naspram nam. Pošljite nam vaše ime in naslov še danes.

Kupon za Brezplačno Knjižico

Dr. JOS. LISTER & CO., Aus. 200, 208 N. Fifth Ave., Chicago, Ill.

GOSPODIJ: Jaz trpim vsled neozdr., zato prošim, pošljite mi vašo brezplačno knjižico za moč, poštnine prost.

IME

ULICA in šte. ali Box

MESTO

OGLAS.

Velika izbira slovenskih grafofonskih plošč in vseh vrst grafonov. Istotako tudi ur, veržice in najrazličnejše zlatnine in srebrnine. Pišite po cenik, ki Vam ga pošljemo zastonj in poštnine prosto!

v. J. TERBOVEC & CO.
 P. O. Box 25.
 Denver, Colo.

KOJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

Glavnica 24 milijonov dolarjev. Vstanovljeno 60 let

EDEN NAJVEČJIH AMERIŠKIH DENARNIH ZAVODOV

POŠILJA DENAR V AVSTRIJO IN VSE DELE EVROPE

po NIZKIH CENAH

po NAJVARNEJŠEM NAČINU

in v NAJHITREJŠEM ČASU

Pišite po cenik in zalepke.

Wells Fargo & Company

51 Broadway

NEW YORK CITY

Nenavadna bolezen.

Mnogo ljudi je podvrženih napadanju nenavadnih bolezni, vzroka teh se ne more tolačiti. Pride nenadoma brez vsih znakov in naredi dotičnika nesposobnega za delo, utrujenega in slabega. Taka bolezen prihaja navadno vsled kakšnega nereda prebave. Zamore nastati radi bolezn v želodcu, jetrh ali črevesih, slabi krvi ali slabih živcev. Take osebe večkrat poskušajo razne zdravila, kakor na primer pilule, deco ali močne žganja, toda brez vsakega uspeha. To kar one potrebujejo je to znano zdravilo, katero vpliva na vse prebavne organe,

IZČISTI CELO TELO IN
 KREPI CELO TELO,
 NAREDI BOGATO KRI,
 UREDI PREBAVO.

To zdravilo, katero morejo rabiti vsi člani družine in katero vi morete rabiti v vsih slučajih, če s slabo počutite, je dobro poznano

TRINERJEVO

AMERIŠKO ELIXIR GRENKO VINO.

To naravno zdravilo, katero je narejeno iz grenkih zelišč in radečega narava, ima široko polje delavnosti, ker ima zdravilno moč v nerednostih prebavnih organov, kateri so temelj zdravja celoga telesa. To zdravilo morate rabiti pri

BOLEZNIH ŽELODOCA IN ČREVES,
 ZAPRTIJI IN NJE POSLEDICI,
 VEČKRATNEM GLAVOBOLJU,
 REUMATIČNIH NAPADIH,
 NEURALGIJI IN NERVOZNOSTI,
 MNOGIH ŽENSKIH BOLEZNIH,
 KOLIKIH IN KRČIH,
 VZDIGAVANJU IN KOVCANJU

in pri vseh takih boleznih, pri katerih je znak bolezni, izguba teka in slabost.

V LEKARNAH.

JOSEPH TRINER,

1333--1339 SO. ASHLAND AVE.,

CHICAGO, ILL.

Slov. Delavska

Podporna Zveza

Vstanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Pennsylvania.

s sedežem v CONEMAUGH, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh.
Podpredsednik: JAKOB KOČAN, Box 568, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILHEM SITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomočnik tajnika: ALOJZIJ BAYDEK, Box 1, Dunio, Pa.
Glavni blaginjak: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočnik blaginjaka: IVAN BRZGOVEC, Box 4, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

I. nadzornik: FRANK BARTOL, Box 274, Thomas, W. Va.
II. nadzornik: ANDREJ VIDRIH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ BOMBACH, 1651 E. 51st St., Lorain, Ohio.

POROTNIKI:

I. porotnik: JOSEF SVOBODA, 625 Maple Ave., Johnstown, Pa.
II. porotnik: ANTON PINTAR, Box 204, Moon Run, Pa.
III. porotnik: MIHAEL KRIVEC, Box 324, Primaro, Cole

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

M. A. M. BRALLIER, Grove St. Conemaugh, Pa.

Členjena društva, ostrioma njih uradniki, so silno prober, po-
siliati denar naravnost na blaginjak in nikogar drugega, vse dopise pa
na glavnega tajnika.

V slučaju, da opustijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali
sploh kjeršod pri poročilih glavnega tajnika kake pomanjklivosti, naj
te nemudoma namerajo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje po-
pravi.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Vladar sveta.

ROMAN.

Spisal Aleksander Damas. — Za "Glas Naroda" poslovenil J. Teršek.

Takoj na to je prišel francoski parlamentar, Albert, ki je
šel medtem s šejkom h Kabilom, je slišal natančno kaj je govo-
ril. Francoski poveljnik je rekel, da je zato uničil Kabilo v ja-
mi, ker vstrajajo pri svoji trnini in ker so mu pomorili nekaj nje-
govih najboljših mož. Če mu ne izroči Bu Maza takoj vseh jet-
nikov je pripravljen vsak hip pomoriti vse njete Kabilo.

Bu Maza — Albert ga je videl sedaj in ga spoznal za gla-
varja — pravi Arabee s rimenim obrazom in črno brado, se je po-
svečeval s svojimi tovariši. Od začetka so nameravali pomoriti
francoske jetnike, ker so pa imeli pri nasprotnikih tudi svoje
ljudi, je rekel Bu Maza, da naj si zmenjajo jetnike. Do tistega
časa so Francozje varni.

Sedaj se je obrnil Bu Maza k šejku, ki je stopil žalostno k
njemu in poljubil rob njegovega plašča.

"Slišal sem, da si rešen in to je za me veselje v tej nesreči!"
je rekel Bu Maza. "Alah je velik! On preskusa prej svoje verni-
ke predno jim podeli venec slave. Koliko je tvojih rešenih?"

"Sam in ti trije tukaj", je rekel šejk, "kar se tiče onega se
bodem še posvetoval s teboj".

Pri teh besedah je pokazal na Alberta, ki se je mirno toda
dostojanstveno priklonil Bu Mazi.

"In koliko je tvojih?" je vprašal vodnik.

"Mi smo imeli štiristo vojakov, osemdeset starecev, ravno
toliko žena in dvesto otrok; razen tega smo imeli šeststo konj in
tristo muhi. Od starecev so samo štirje rešeni".

"Alah je velik!" je zaklical Bu Maza in stegnil roko proti
nebu, "on bode maščeval te žrtve! Toda to je velika izguba, več
nas je stalo, kot če bi bili rešeni. Poglejmo, mogoče je da še kaj
rešiti. Kaj misliš?"

"Mislim da ne", je rekel šejk in pokazal na skale, "še ved-
no se vzdiguje dim iz lukenj".

Vseeno je dal navodila, da naj preiščejo jamo. Albert sam
je bil prepričan, da so vsi mrtvi. Šejk mu je namignil, da naj mu
sledi.

Šel je z gručo Kabilov v dolino. Pred votlino je še gorelo.
Odstranili so pepel, da je mogel zrak v notranjost. Sele čez ne-
kaj časa so zamogli Kabilo vstopiti in potegnili so prva trupla
na dan.

Albert se je obrnil v stran, teh groznih, v smrtnem strahu
čisto spremenjenih obrazov ni mogel več gledati.

"Toda slišal je kabilsko tuljenje po maščevanju, čul je sil-
no vpitje in sentertja se je nehote stresel; bal se je namreč, da
bi mu okoli stoječi ne pogledali v dušo, da bi ne spoznali v njem
prijatelja onih, ki so bili krivi vsega tega. Tudi on je bil Fran-
coz, tudi on je pobil veliko Kabilov. Vpraševal se je, če se je to
zgodilo po pravih vojske, če je bil popolnopravičen zapoved-
dati nekaj tako strašnega.

Uro pozneje je stal Albert pred Bu Mazom. Šejk mu je bil
vse razodel kar je vedel in povdarjal je, da mora biti na vsak na-
čin izdajalec. Bu Maza je mirno, resno in pazljivo poslušal. Od
Alberta ni odvrnil niti pogleda in mladenič je vedel, da je izgu-
bljen, če pokaže na obrazu le senco strahu.

Ko je šejk prenehal, je Albert še enkrat vse ponovil, kakor
prejšnji dan. Bu Maza je tudi njega mirno poslušal.

"Če govori ta mož resnico", je rekel potem šejku, "lahko
nadomestimo izgubo, ki smo jo pretrpeli. Tudi jaz sem že slišal,
da Ahmed bej še živi. Sicer pa tega moža lahko preiskusamo.
Kako daleč je od tukaj do Biled ul Džerida, do bivališča Ahmed
beja?"

"Jaz sem jahal dvanaest dni brez prestanka na dobrem ko-
nju", je odgovoril Albert.

"Dobro, jaz ti bodem dal petdeset mož spremstva", je rekel
Bu Maza, "vrni se k njemu in mu povej, da ga pričakujemo z
njegovo vojsko. Če ne najdeš njegove hiše, si lagal, moji ljudje
te bodo pripeljali nazaj, in dobil boš zaslužen kazen!"

Albert je to pričakoval, že kdaj je sprevidel, da bodo Ka-
bilo to predlagali. Bil je zadovoljen s tem, to je bilo zanj najbolj-
še sredstvo za beg.

Judita.

Kako je pri srečanju človeku, ko jaha skozi one pokrajine Alži-
ra, ki mejijo na puščavo, proti Biled ul Džeridu. Vedno modro
nebo, pekoče sonce, dolga pusta ravan, katerim sledijo visoke
gorske vrste, med temi prijazne ozarje in k tem gruča molčevalih
Kabilov, zaviti v dolge bele plašče — zares, velika poezija v
takem pohodu!

Za Alberta Herrero je bilo to jahanje v temno bodočnost, v
črn zator, mogoče v smrt! Z vsakim korakom, ki ga je napravil
konj je bil dalje od svojih tovarišev, od domovine, civilizacije,
približeval se je kraju, ki še sam ni vedel zanj, kjer se bode od-
ločila njegova vsoda.

Dahra je s svojimi grozovitostmi ostala daleč v daljavi. Pre-
šlo je že štirinajst dni. Po Albertovih mislih niso mogli biti da-
leč od svojega cilja. Pot je bila dolga in lahko so se motili za-
par dni. Kakor so mislili Kabilo, je bil Albert zašel nekoliko iz
pota; drugih slutenj niso imeli.

Kje je pa bil pravzaprav Biled ul Džerid? Tam na jugu
Atlasa in na severu puščave Sahare ni nobene države s kakimi
določnimi mejami, kot so naprimer v Evropi. Splošno ime Biled
ul Džerid označuje neomejeno pokrajino od Maroka do Tripo-
lisa, ki sega več sto milj v puščavo.

Drugi dan po odhodu iz Bu Mazovega tabora se jim je pri-
družila v neki kabilski vasi neznana gruča sestoječa iz štirih mož.
Od katerih so bili trije brezdvomno služabniki, tretji ženski in do-
bro otroverjen mul. Gospodar je bil ponosen Arabee, služabniki
so ravnali z njim kraljevsko; še celo proti Kabilom je bil kratko-
beseden in sam zase. Ženskih obrazov do sedaj še nikdo ni vi-
del. One so jahale večinoma z Arabee in služabniki, kakih sto
metrov za kabilsko četo. Zvečer so izginili gospodar in ženske v
velik šotor, katerega so razpeli sluge in so stražili ob njem.

Ker ni Albert imel ničesar kar bi premišljal, je začel spra-
ševati o Arabeu in o ženskah, in zakaj so se ravno k njim pridru-
žili. Toda Kabilo so vedeli presneto malo. Bu Maza je rekel vod-
niku, da boho drugi dan potovanja naleteli na ljudi, ki jim bo-
do sledili do Ahmed beja — to je bilo vse, kar je mogel zve-
deti.

Prihodnjega dne je bil Albert slučajno nekaj trenutkov
sam, brez varstva. Večje število Kabilov je jahalo naprej, drugi
so pa nekoliko zaostali. Jahal je po mehkem pesku, ki je dušil
v sebi udarce kopit, kakor žamet. Zapazil je jezdeca ob sebi. Po-
gledal je in zapazil v veliko začudenje Arabee.

Minuto dolgo sta opazovala drug drugega, kot da bi hotel
resni Arabee prej spoznati Alberta, predno bi ga nagovoril. Mla-
denič je bil radoveden, kaj ga je pripeljalo k njemu. Videl je, da
ni več mlad, resnega obraza in nezaupljivega pogleda.

"Ti si tujec, ki naj nas pelje k Ahmed beju?" je vprašal
Arabee ponosno.

"Če tudi tebe, ne vem", je mirno odgovoril Albert, "toda
drugim služim za vodnika".

"Jaz sem Ahmed bejev sorodnik. Moj oče se je z njim boje-
val v Konstantini proti Francozom. Grem k njemu, da pri njem
ostanem. Ali se še vedno drži korana, ali je še vedno uzor ver-
nika?"

"Gotovo!" je rekel Albert na videz začuden, "kdo dvomi
o tem?"

"Ne toda slišal sem, da ima v svojem haremju tudi kristjan-
ke in Judovke".

"Mogoče, da se ne drži v tem slučaju vseh predpisov, toda
to ni še nobena nesreča".

"Misliš?" je rekel Arabee in vprašujoče gledal na Alberta.

"Verniki okraj Atlasa so strogi; oni ne trpijo, da bi vzel vo-
jak Judinjo v harem".

Albert je vedel s kom govori. Bil je presenečen, toda veselo
presenečen.

"Ti si toraj oni, ki je ukradel hčer Judu Eli Baruh Manassi
v Oranu?" je vprašal tako malomarno, kot bi se šlo za kupčijo
lepega konja, "in jo hočeš peljati k Ahmed beju?"

"Kdo pravi to?" je vprašal mrko Arabee, "kaj veš ti o celi
stvari?"

"Nikar ne skrivaj, meni je znano vse, sicer mi je pa tudi
vseeno. O tem sem slišal govoriti v taboru in oče te Judinje me
je obdolžil, da sem Frank. Norec! Misli je, da si bode z lažjo pri-
dobil hčer!"

Društvene vesti za Greater
New York in okolico.

SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO
PODPORNO DRUŠTVO
za Greater New York in okolico v obsegu
dva milijona, a sedežem v New Yorku.
Ustanovljeno 17. decembra 1911.

Predsednik: LUDOVIK BENEDIK,
R. 1, Box 178.

Podpredsednik: JOSEF POŠKACNIK,
56 Ten Eyck St.

Prvi tajnik: VINKO ZEVNIK,
N. E. cor. Irving Ave. & Halsey St.

Drugi tajnik: ALOJZIJ SKRABAR,
424 East 9th St.

Blaginjak: FRANK GIOVANELLI,
923 Garden Street.

Nadzorniki:
IVAN INTIHAR,
21 Webster St. Newark, N. J.

PETER PETEK,
50 E. 6th St. New York, N. Y.

ALOJZIJ ANDOLSKY,
R. 1, Box 178.

Seje se vrše vsako četrto soboto v
mesecu v Schuetzen Hall, 12 Saint
Mark's Place (8. ulica) New York, N. Y.

PRIHODNJA SEJA SE VRŠI
v soboto, dne 28. decembra 1912.

Pri isti se bode volil tudi dru-
štveni odbor za prihodnje leto,
vsi edni odbor za prihodnje leto,
vsi edni odbor za prihodnje leto,
vsi edni odbor za prihodnje leto,

Naše geslo je: "V slogi je
moč!"

Veslice 1912/1913:
Slovensko samostojno bolniško
podporno društvo priredi v sobo-
to, dne 11. januarja 1913 I. LET-
NO VESELECO v "Liederkrantz
Hall" v Brooklynu.

Društvo sv. Frančiška priredi
kakor običajno tudi letos dne 31.
decembra SILVESTROV VEČER
v Schuetzen-Hall, St. Marks Pl.

in v soboto, dne 1. februarja 1913
LETNO VESELECO v dvorani
"Delavskega Sokola" v New
Yorku.

Društvo Sv. Petra priredi v
soboto, dne 4. januarja 1913, v
Liederkrantz Hall v Brooklynu
9letno veselico.

Osrednja podružnična druš-
tva Sv. Cirila in Metoda priredi v so-
boto, dne 25. januarja 1913 letno
veselico v "Beethoven Hall" v
New Yorku.

Društvo "Bratska Zveza" pri-
redi svojo LETNO VESELECO
v soboto, dne 1. februarja 1913 v
"Liederkrantz-Hall" v Brooklynu,
N. Y.

Društvo "Ortel" priredi svojo
LETNO VESELECO dne 12. aprila
1913.

Rad bi zvedel za moja dva brata
FRANA in JANEZA MAH-
KOVC. Doma sta iz Janče pri
Litiji. Jaz njih brat Nace bi rad
zvedel za njih naslov, ker se
nahajam tukaj v Aliquippa,
Pa. Prosim cenj. rojake, če
kdo ve, da mi javi, ali naj se
oglasita sama. — Nace Mah-
kove, Lock Box 91, Aliquippa,
Pa. (19-23-12)

Kje je MARTIN VOLČAR? Do-
ma je iz Radovnice na Dolenj-
skem. Pred dvema leti je bival
v Pittsburghu, Pa., in od ta-
krat ne vem nič za njega. Ker
mu pa imam poročati več važ-
nih stvari, zato prosim cenj.
rojake, če kdo ve za njegov na-
slov, naj mi ga javi, ali naj se
sam oglosi, za kar mu bom
zelo hvaležen. — John Urbane,
Box 77, Lemont Furnace, Pa.

NAZNANILO.

Vsem Slovincem in Hr-
vatom, kateri ljubijo do-
bro vino se priporoča, da se
z naročili obrnejo ved-
no na posestnika vino-
gradov. On vas bode po-
šteno postregel z narav-
nim blagom.

Cena belemu staremu
vinu je 45c. galon in no-
vemmu pa 40c. galon; sta-
remu črnemu vinu 40c.
galon in novemu črnemu
po 35c. galon. Vse z po-
sodo vred in manj kot 28
galon ne razpošiljam. Z
naročilom pošljite polo-
vico denarja naprej in
drugo polovico plačate,
kadar dobite vino. Vož-
ne stroške naročnik sam
plača. Prosim, naznanite
natančni naslov kam naj
vino pošljem.

Za obilo naročil se to-
plo priporočam posestnik
vinograde

FRANK STEFANICH,
R. R. 7, box 124, Fresno,
Cal.

HARMONIKE

bodisi kakoršnekoli vrste izdelujem in
popravilam po najnižjih cenah, a delo
trpečno in zanesljivo. V popravilo
sljivo vsako pošlje, ker sem že nad 16
let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem
lastnem domu. V popravku vzamem
kranjske kakor vse druge harmonike te
računam po delu kakoršne kdo tahteva
brez nadaljnjih vprašanj.

JOHN WENZEL,
1017 E. 62nd St., Cleveland, O

VAŽNO ZA VSAKEGA
SLOVENCA!

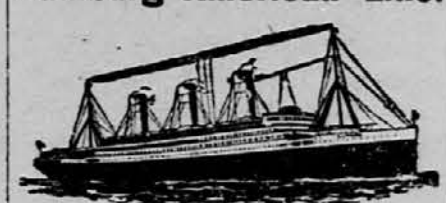
Vsak potnik, kateri potuje skozi
New York bodisi v stari kraj ali
pa iz starega kraja naj obišče
PRVI SLOVENSKO-HRVAŠKI

HOTEL

AUGUST BACH,
45 Washington St., New York
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste
sobe in dobra domača hrana po
nižjih cenah.

Hamburg-American Line.

Redni prekooceanski promet iz
NEW YORKA DO HAMBURGA
preko PLYMOUTH in CHERBURG

s dobro poznanimi parniki na dva vijaka:
Kaiserin Augusta, Victoria, America, Cincinnati,
Cleveland, President Lincoln, President Grant,
Pennsylvania, Patricia, Pretoria itd.
Veliki moderni parniki nudijo najboljše udoben
za primerno ceno; neprekosljiva kuhinja in
postrežbe.

Opremljeni so s vsemi modernimi aparati.

Odhod iz New Yorka:
PENNSYLVANIA — odpl. 21. dec.
ob 3 popol.

PRES. LINCOLN — odpl. 28. dec.
ob 1. popol.

AMERIKA — odpl. 4. jan. ob 8 popol.

Vozajo tudi v Sredozemsko morje

Hamburg-American Line,
41-45 Broadway, New York City.

Pisem: Philadelphia, Boston, Pittsburg,
Chicago, St. Louis, San Francisco.

Pozor, rojaki!

Dobil sem iz
Washingtona
za svoje zdru-
žila seriatno
število kte-
ra jami, da
so z njo prava
prava in ko-
rarna.
Po dolgem
času se mi je
posrečilo iz-
najti pravo
Alpen tunk-
to in Pomado
prodi iznada-
nju in za rast
las, kakoršne se
dneš na svetu ni
bilo, od kate-
re možlani in do-
lani gosti in dolgi
lasje rastejo in
ne bodo več izpa-
dali, ter na celoti.
Ravno tako možlani
v 6 tednih
kranj beki popolnoma
izsteje. Reumatizem
v rokah nogah in
križih v 8 dneh popolnoma
odslavi, kurja očka
bradavice, potne
noge in ope-
line, kurja očka
odstranijo. Da je to
jamčim s \$500.
Pišite po cenik
kateriga pošljem
zastonj.

JAKOB VAHČIČ
P. O. Box 69
Cleveland, O.

Zemljevid balkanskih držav
je dobiti po 15c. komad.

Slovenic Publishing Company,
82 Cortlandt Street, New York

Avstro - Amerikanska črta
(preje bratje Cosulich)

naipripravnejša in naicenejša parobrodna črta za Slavence in Hrvate

Novi parnik na dva vijaka "MARTHA WASHINGTON"

Regulerna vožnja med New Yorkom, Trstom in Kefom

Cene vožnj. listov iz New Yorka za III. razred

Vd spodaj navedeni novi pa-
brodi na dva vijaka imajo
brezplačni brzojav:

ALICE, LAURA,
MARTHA WASHINGTON,
ARGENTINA,
OCANIA.

KAPITAN FRANK JOSEF I.

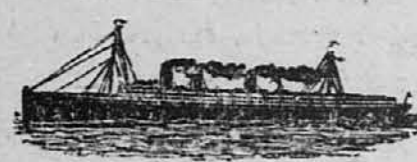
Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.

RED STAR LINE.

Plovitba med New Yorkom in Antwerpom
Redna tedenska zveza potom poštinih parnikov z
brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND
13,694 ton

FINLAND
12,185 ton

KROONLAND
12,185 ton

VADEKLAND
12,018 ton

ZEELAND 12,185 ton.

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Hrasko, Slovenijo, Hrvasko
in Gailicijo, kajti med Antwerpom in imenovanimi deželami je dvojna direktna
lesniška zveza.

Posebno se še skrbno za udoben potnikov medkrova. Treh razredov onstni-
malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.
Za nadaljnje informacije, cene in vane listke obrniti se je na:

RED STAR LINE.

No. 6 Broadway
NEW YORK
84 State Street
BOSTON, MASS.
709 2nd Ave.
SEATTLE, WASH.
11319 Walnut Street
PHILADELPHIA, PA.

"1306" F. Street, N. W.
WASHINGTON, D. C.
219 St. Charles Street
NEW ORLEANS, LA.
N. W. cor. Washington & LaSalle
CHICAGO, ILL.
900 Locust Street
ST. LOUIS, MO.

205 McDermott Ave.
WINNIPEG, MAN.
319 Geary Street
SAN FRANCISCO, CAL.
121 So. 3rd Street
MINNEAPOLIS, MIN.
31 Hospital Street
MONTREAL, QUE.

"GLAS NARODA" STANE ZA CELO LETO SAMO TRI
DOLARJE. NAROČITE SE NANJ!

COMPAGNIE GENERALE
TRANSATLANTIQUE.

Francuska parobrodna družba.

Direktna črta

do Havre, Pariza, Svjce, Inomosta in Ljubljane.

Poštni Ekspres parniki so:

"PROVENCE" "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "FRANCE"

na dva vijaka na dva vijaka na dva vijaka na četiri vijaka

Hamburg-American Line,
41-45 Broadway, New York City.

Pisem: Philadelphia, Boston, Pittsburg,
Chicago, St. Louis, San Francisco.

Pozor, rojaki!

Dobil sem iz
Washingtona
za svoje zdru-
žila seriatno
število kte-
ra jami, da
so z njo prava
prava in ko-
rarna.
Po dolgem
času se mi je
posrečilo iz-
najti pravo
Alpen tunk-
to in Pomado
prodi iznada-
nju in za rast
las, kakoršne se
dneš na svetu ni
bilo, od kate-
re možlani in do-
lani gosti in dolgi
lasje rastejo in
ne bodo več izpa-
dali, ter na celoti.
Ravno tako možlani
v 6 tednih
kranj beki popolnoma
izsteje. Reumatizem
v rokah nogah in
križih v 8 dneh popolnoma
odslavi, kurja očka
bradavice, potne
noge in ope-
line, kurja očka
odstranijo. Da je to
jamčim s \$500.
Pišite po cenik
kateriga pošljem
zastonj.

JAKOB VAHČIČ
P. O. Box 69
Cleveland, O.

Zemljevid balkanskih držav
je dobiti po 15c. komad.